

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 310

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

48 tomas
2005 m. lapkričio 25 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/56/EB dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimusi, peržengiančių vienos valstybės ribas ⁽¹⁾ 1
- ★ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/64/EB dėl motorinių transporto priemonių tipų patvirtinimo, atsižvelgiant į galimybę jas pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti, bei iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB 10
- ★ 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/65/EB dėl uostų apsaugos stiprinimo ⁽¹⁾ 28

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/56/EB

2005 m. spalio 26 d.

dėl ribotos atsakomybės bendrovių jungimūsi, peržengiančių vienos valstybės ribas

(tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 44 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾, laikydamiesi Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Ribotos atsakomybės bendrovėms iš skirtingų valstybių narių būtina kooperuotis ir vienytis. Tačiau vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi atveju ribotos atsakomybės bendrovės Bendrijoje susiduria su daugybe teisinių ir administracinių sunkumų. Todėl siekiant įgyvendinti ir užtikrinti sklandų vienos bendros rinkos funkcionavimą reikalingos Bendrijos teisės nuostatos, palengvinančios skirtingų tipų ir pagal skirtingų valstybių narių teisę veikiančių ribotos atsakomybės bendrovių jungimąsi.

(2) Ši direktyva turėtų palengvinti joje apibrėžtą ribotos atsakomybės bendrovių jungimąsi, peržengiantį vienos valstybės ribas. Valstybių narių įstatymai turi leisti vienos valstybės narės ribotos atsakomybės bendrovei jungtis su kitos valstybės narės ribotos atsakomybės bendrove, jei minėtų valstybių nacionalinė teisė leidžia tokių tipų bendrovių jungimąsi.

(3) Siekiant palengvinti vienos valstybės ribas peržengiantį jungimąsi, turėtų būti nustatyta, kad kiekvienai taip besijungiančiai bendrovei ir bet kuriam susijusiam trečiajam asmeniui ir toliau galiojūt nacionalinės teisės nuostatos ir formalumai, kurie taikomi valstybės viduje vykstančiam jungimuisi, jei šioje direktyvoje nenustatoma kitaip. Šioje direktyvoje nurodytos nacionalinės teisės nuostatos ir formalumai jokių būdu neturėtų riboti įsisteigimo laisvės ir laisvo kapitalo judėjimo, išskyrus atvejus, kai tokie apribojimai gali būti pateisinti pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją ir ypač dėl bendrojo intereso reikalavimų, ir yra būtini bei proporcingi siekiant minėtų pagrindinių reikalavimų.

(4) Visoms besijungiančioms bendrovėms skirtingose valstybėse narėse turėtų būti parengtas vienodo turinio bendras vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektas. Todėl turėtų būti nustatyti minimalūs tokio bendro sąlygų projekto turinio reikalavimai, tuo pat metu paliekant bendrovėms laisvę susitarti dėl kitų nuostatų.

(5) Siekiant apsaugoti narių ir kitų asmenų interesus bendras vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektas ir pats jungimosi įgyvendinimas turėtų būti paskelbti atitinkamame viešajame registre kiekvienos besijungiančios bendrovės atžvilgiu.

(6) Visų valstybių narių įstatymai turėtų nustatyti, kad kiekvienai besijungiančiai bendrovei nacionaliniu lygmeniu vieno ar kelių ekspertų būtų parengiama ataskaita apie bendrą vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektą. Siekiant riboti vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi ekspertų išlaidas, turėtų būti nustatyta galimybė parengti vieną ataskaitą, skirtą visiems besijungiančių bendrovių nariams. Bendrą vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektą turėtų patvirtinti kiekvienos tokios bendrovės visuotinis susirinkimas.

⁽¹⁾ OL C 117, 2004 4 30, p. 43.

⁽²⁾ 2005 m. gegužės mėn. 10 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. rugsėjo 19 d. Tarybos sprendimas.

- (7) Siekiant palengvinti vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi vykdymą turėtų būti nustatyta, kad kiekvienu atveju nacionalinės institucijos, turinčios jurisdikciją kiekvienos iš besijungiančių bendrovių atžvilgiu, turėtų tikrinti sprendimų priėmimo procedūros teisėtumą ir užbaigimą, o vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi įvykdymą ir teisėtumą turėtų tikrinti nacionalinė institucija, turinti jurisdikciją po jungimosi veiksiančios bendrovės atžvilgiu. Ši nacionalinė institucija gali būti teismas, notaras ar bet kuri kita atitinkamos valstybės narės paskirta institucija. Tai pat reikia nustatyti, kokia nacionaline teise remiantis nustatomas vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi išsigaliojimo laikas, t. y. kokia teise privalo vadovautis po jungimosi veiksianti bendrovė.
- (8) Siekiant apsaugoti narių ir kitų asmenų interesus, reikėtų patikslinti vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi teisinės pasekmės nurodant ar po jungimosi veiksianti bendrovė yra išsigyjanti ar nauja bendrovė. Siekiant užtikrinti teisinį apibrėžtumą, reikia nustatyti, kad po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi išsigaliojimo datos šis vėliau negalėtų būti paskelbtas negaliojančiu.
- (9) Ši direktyva nepažeidžia teisės aktų dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės taikymo nei Bendrijos, taikant Reglamentą (EB) Nr. 139/2004 ⁽¹⁾, nei valstybių narių mastu.
- (10) Ši direktyva neturi įtakos kredito įstaigoms ir kitoms finansinių paslaugų įmonėms taikomiems Bendrijos teisės aktams ir juos įgyvendinančioms nacionalinės teisės nuostatomis.
- (11) Ši direktyva nepažeidžia valstybių narių teisės aktų, kuriais remiantis reikia nurodyti informaciją apie siūlomą po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksiančios bendrovės centrinės administracijos vietą arba pagrindinę verslo vietą.
- (12) Darbuotojų teisės (kitos nei dalyvavimo) turi ir toliau būti reglamentuojamos nacionalinėmis nuostatomis, minimomis 1998 m. liepos 20 d. Tarybos direktyvoje 98/59/EB dėl kolektyvinio atleidimo iš darbo ⁽²⁾, 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyvoje 2001/23/EB dėl darbuotojų teisių apsaugos įmonių verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju ⁽³⁾, 2002 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/14/EB dėl bendros darbuotojų informavimo ir konsultavimosi su jais sistemos sukūrimo Europos bendrijoje ⁽⁴⁾ ir 1994 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 94/45/EB dėl Europos darbų tarybos steigimo arba Bendrijos mastu veikiančių įmonių ir Bendrijos mastu veikiančių įmonių grupių darbuotojų informavimo bei konsultavimo tvarkos nustatymo ⁽⁵⁾.
- (13) Jei besijungiančios bendrovės darbuotojai pagal šią direktyvą turi dalyvavimo priimant sprendimus teisę ir jei valstybės narės, kurioje po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksianti bendrovė turės registruotą buveinę, vidaus teisė nenumato tokios pačios dalyvavimo priimant sprendimus apimties kaip atitinkamos besijungiančiose bendrovėse – įskaitant priežiūros organo komitetus, kuriems suteiktos sprendimų priėmimo galios – arba ši teisė nenumato po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksiančios bendrovės padalinių darbuotojams tokios pačios teisės naudotis minėtomis teisėmis, po tokio jungimosi veiksiančios bendrovės darbuotojų dalyvavimas priimant sprendimus ir jų įtraukimas nustatant minėtas teises turi būti reglamentuotas. Kartu reikia vadovautis 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės (SE) statuto ⁽⁶⁾ ir 2001 m. spalio 8 d. Tarybos direktyvos 2001/86/EB papildančios Europos bendrovės įstatus dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus ⁽⁷⁾ pagrindais ir procedūromis atliekant pakeitimus, kurie laikomi būtiniais, kadangi po jungimosi veiksiančiai bendrovei galioja valstybės narės, kurioje yra registruota buveinė, nacionalinė teisė. Kad jungimasis nebūtų be reikalo vilkinamas, pagal Direktyvos 2001/86/EB 3 straipsnio 2 dalies b punktą valstybės narės gali užtikrinti greitą šios direktyvos 16 straipsnyje numatytų derybų pradžią.
- (14) Siekiant nustatyti darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus lygį besijungiančiose bendrovėse, reikėtų taip pat atsižvelgti į darbuotojų atstovų procentinę dalį
-
- ⁽¹⁾ 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB susijungimų reglamentas) (OL L 24, 2004 1 29, p. 1).
- ⁽²⁾ OL L 225, 1998 8 12, p. 16.
- ⁽³⁾ OL L 82, 2001 3 22, p. 16.
- ⁽⁴⁾ OL L 80, 2002 3 23, p. 29.
- ⁽⁵⁾ OL L 254, 1994 9 30, p. 64. Direktyva su pakeitimais, padarytais Direktyva 97/74/EB (OL L 10, 1998 1 16, p. 22).
- ⁽⁶⁾ OL L 294, 2001 11 10, p. 1. Su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 885/2004 (OL L 168, 2004 5 1, p. 1).
- ⁽⁷⁾ OL L 294, 2001 11 10, p. 22.

valdymo grupėje, kuri atsakinga už bendrovės pelno vienetus.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

- (15) Kadangi valstybės narės negali deramai pasiekti minėto tikslo, t. y. nustatyti taisyklių su bendrais požymiais, taikomų tarpvalstybiniu lygmeniu, ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (16) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės turėtų būti skatinamos savo ir Bendrijos naudai sudaryti lenteles, kurios kuo geriau iliustruotų šios direktyvos ir įgyvendinimo priemonių atitikmenis, ir jas skelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Taikymo sritis

Ši direktyva taikoma ribotos atsakomybės bendrovių, kurios įsteigtos pagal valstybės narės teisę ir kurių registruota buveinė, centrinė administracija arba pagrindinė verslo vieta yra Bendrijoje, jungimuisi, jei bent dviem iš bendrovių taikoma skirtingų valstybių narių teisė (toliau – vienos valstybės ribas peržengiantis jungimasis).

- 1) „ribotos atsakomybės bendrovė“ (toliau – bendrovė):
- a) bendrovė, kaip numatyta Direktyvos 68/151/EEB⁽²⁾ 1 straipsnyje, arba
 - b) bendrovė su daliniu kapitalu, esanti juridinis asmuo ir turinti atskirą turtą, kuriuo bendrovė atsako už savo įsipareigojimus, ir kuriai pagal nacionalinę teisę taikomos sąlygos dėl garantijų siekiant apsaugoti narių ir kitų asmenų interesus, kaip numatyta Direktyvoje 68/151/EEB;
- 2) „jungimasis“ reiškia veiksmą, kuriuo:
- a) vienos ar kelių bendrovių, baigiančių savo veiklą be likvidavimo procedūros, turtas bei įsipareigojimai pereina kitai veikiančiai bendrovei – išsigyjančiai bendrovei – už jų nariams išleistus vertybinius popierius ar dalis, išreiškiančias tos kitos bendrovės kapitalą, ir, jeigu taikoma, apmokėjamą grynaisiais pinigais, kuris neviršija 10 % tų vertybinių popierių ar dalių nominalios vertės arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės; arba
 - b) dviejų arba daugiau bendrovių, baigiančių savo veiklą be likvidavimo procedūros, turtas bei įsipareigojimai pereina bendrovei – naujai bendrovei –, kurią jos sukuria už jų nariams išleistus vertybinius popierius ar dalis, išreiškiančias tos naujos bendrovės kapitalą, ir, jeigu taikoma, apmokėjamą grynaisiais pinigais, kuris neviršija 10 % tų vertybinių popierių ar dalių nominalios vertės arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės; arba
 - c) bendrovės, baigiančios savo veiklą be likvidavimo procedūros, turtas bei įsipareigojimai pereina bendrovei, kuri turi visus jos vertybinius popierius ar dalis, išreiškiančias bendrovės kapitalą.

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

⁽²⁾ 1968 m. kovo 9 d. pirmoji Tarybos direktyva 68/151/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos suvienodinti tokias apsaugos priemones visoje Bendrijoje, reikalauja iš Sutarties 58 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, koordinavimo (OL L 65, 1968 3 14, p. 8). Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

3 straipsnis

Kitos nuostatos dėl taikymo srities

1. Nepažeidžiant 2 straipsnio 2 punkto, ši direktyva taikoma vienos valstybės ribas peržengiančiam jungimuisi ir tada, kai 2 straipsnio 2 punkto a ir b papunkčiuose nurodytas apmokėjimas grynaisiais pinigais pagal bent vienos susijusios valstybės narės teisę gali viršyti 10 % vertybinių popierių ar dalių, išreiškiančių po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikiančios bendrovės kapitalą, nominalios vertės arba, jeigu nominalios vertės nėra, – jų buhalterinės vertės.

2. Valstybės narės gali priimti sprendimą netaikyti šios direktyvos vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi atveju, kai jungiasi kooperatinė bendrovė. Tai galioja ir tuo atveju, kai ši kooperatinė bendrovė patenka į „ribotos atsakomybės bendrovės“ apibrėžimą pagal 2 straipsnio 1 punktą.

3. Ši direktyva netaikoma vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi atveju, kuriame dalyvauja bendrovė, kurios tikslas – bendras iš visuomenės surinkto kapitalo investavimas, kuri veikia remdamasi rizikos išskaidymo principu ir kurios vienetai, reikalaujant vienetų turėtojams, atperkami arba išperkami tiesiogiai arba netiesiogiai iš bendrovės turto. Tokiam atpirkimui arba išpirkimui prilyginami veiksmai, kurių imasi bendrovė, siekdama užtikrinti, kad jos vienetų biržos vertė žymiai nenukryptų nuo jų grynosios turto vertės.

4 straipsnis

Sąlygos, susijusios su vienos valstybės ribas peržengiančiu jungimusi

1. Jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip,

- a) vienos valstybės ribas peržengiančiame jungimesi gali jungtis tik tų tipų bendrovės, kurios turi teisę jungtis remiantis atitinkamos valstybės narės teisės aktų reikalavimais, ir
- b) bendrovė, dalyvaujanti vienos valstybės ribas peržengiančiame jungimesi, laikosi jai taikomų nacionalinės teisės aktų ir formalumų. Jei valstybės narės institucijos, remdamosi šios valstybės narės įstatymais dėl viešųjų interesų gali paprieštarauti bendrovių jungimuisi valstybės viduje, ši nuostata taip pat galioja ir vienos valstybės ribas peržengiančiam jungimuisi, kai bent vienai iš besijungiančių bendrovių taikoma minėtos valstybės narės teisė. Ši nuostata netaikoma tiek, kiek taikomas Reglamento (EB) Nr. 139/2004 21 straipsnis.

2. 1 dalies b punkte numatytos nuostatos ir formalumai be kita ko apima klausimus dėl su jungimusi susijusių sprendimų priėmimo procedūrų, ir, atsižvelgiant į tai, kad jungimasis peržengia vienos valstybės ribas, dėl besijungiančių bendrovių kreditorių, obligacijų turėtojų ir vertybinių popierių ar dalių turėtojų, taip pat darbuotojų, kai kalbama ne apie 16 straipsnyje reglamentuojamas teises, apsaugos. Valstybė narė vienos valstybės ribas peržengiančiame jungimesi dalyvaujančių bendrovių, veikiančių pagal jos teisę, atžvilgiu gali priimti

nuostatas, užtikrinančias tinkamą vienos valstybės ribas peržengiančiam jungimuisi prieštaraujančių narių mažumos apsaugą.

5 straipsnis

Bendras vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektas

Kiekvienos besijungiančios bendrovės valdymo ar administravimo organas parengia bendrą vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektą. Bendrame vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projekte pateikiami bent jau tokie duomenys:

- a) kiekvienos besijungiančios bendrovės teisinė forma, pavadinimas, registruota buveinė ir po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikiančios bendrovės siūloma teisinė forma, pavadinimas ir registruota buveinė;
- b) vertybinių popierių ar dalių, išreiškiančių bendrovės kapitalą, keitimo santykis ir bet kokių grynųjų išmokų dydis;
- c) vertybinių popierių ar dalių, išreiškiančių po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikiančios bendrovės kapitalą, paskirstymo sąlygos;
- d) galimas vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi poveikis užimtumui;
- e) data, nuo kurios tokių vertybinių popierių ar dalių, išreiškiančių bendrovės kapitalą, turėjimas suteikia teisę jų turėtojams gauti pelno dalį, ir bet kokios specialios sąlygos, darančios įtaką šiai teisei;
- f) data, nuo kurios besijungiančių bendrovių sandoriai apskaitos tikslais laikomi bendrovės, veikiančios po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi, sandoriais;
- g) teisės, kurias po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksianti bendrovė suteikia specialių teisių turintiems nariams ir vertybinių popierių, išskyrus dalis, išreiškiančias bendrovės kapitalą, savininkams arba su jomis susijusios siūlomos priemonės;
- h) bet kokios specialios lengvatos, suteikiamos ekspertams, nagrinėjantiems vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektą, arba besijungiančių bendrovių administravimo, valdymo, priežiūros ar kontrolės organų nariams;
- i) po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikiančios bendrovės įstatai;
- j) atitinkamais atvejais informacija apie procedūras, kurios, remiantis 16 straipsnio nuostatomis, taikomos nustatant po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikiančios bendrovės darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus sąlygas;

- k) informacija apie po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksniai bendrovei perėjusių turto ir įsipareigojimų įvertinimą;
- l) besijungiančių bendrovių atskaitomybių, naudojamų nustatyti vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygas, sudarymo datos.

6 straipsnis

Paskelbimas

1. Bendras vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektas kiekvienos besijungiančios bendrovės atžvilgiu paskelbiamas vadovaujantis atitinkamos valstybės narės teisės aktais, kaip numatyta Direktyvos 68/151/EEB 3 straipsnyje, ne vėliau kaip prieš mėnesį iki sprendimą dėl jungimosi turinčio priimti visuotinio susirinkimo.
2. Nepažeidžiant papildomų reikalavimų, nustatytų valstybės narės, kurios jurisdikcijai priklauso bendrovė, apie kiekvieną besijungiančią bendrovę tos valstybės narės nacionaliniame leidinyje skelbiami tokie duomenys:
 - a) kiekvienos besijungiančios bendrovės tipas, pavadinimas, registruota buveinė;
 - b) registras, kuriame laikomi Direktyvos 68/151/EEB 3 straipsnio 2 dalyje nurodyti kiekvienos besijungiančios bendrovės dokumentai, ir registravimo numeris tame registre;
 - c) kiekvienai besijungiančiai bendrovei nuoroda į priemones, kurių buvo imtasi siekiant įgyvendinti atitinkamos bendrovės kreditorių arba kiekvienos iš besijungiančių bendrovių mažumos narių teises, ir adresas, kuriuo galima nemokamai gauti visą informaciją apie šias priemones.

7 straipsnis

Valdymo ar administravimo organo ataskaita

Kiekvienos iš besijungiančių bendrovių valdymo ar administravimo organas parengia nariams skirtą ataskaitą, kurioje paaiškinami ir pagrindžiami vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi teisiniai ir ekonominiai aspektai bei išaiškinamas tokio jungimosi poveikis nariams, kreditoriams ir darbuotojams.

Nariams ir darbuotojų atstovams arba, jei tokių atstovų nėra, tiesiogiai darbuotojams ne vėliau kaip prieš mėnesį iki

visuotinio susirinkimo, nurodyto 9 straipsnyje, dienos, sudaromos sąlygos gauti ataskaitą.

Jei bet kurios iš besijungiančių bendrovių valdymo arba administravimo organas iš savo darbuotojų atstovų laiku gauna jų nuomonę, kaip numatyta pagal nacionalinę teisę, ši pridedama prie ataskaitos.

8 straipsnis

Nepriklausomo eksperto ataskaita

1. Kiekvienai besijungiančiai bendrovei parengiama nariams skirta nepriklausomo eksperto ataskaita, kurią gauti sąlygos turi būti sudarytos ne vėliau kaip prieš mėnesį iki visuotinio susirinkimo, nurodyto 9 straipsnyje, dienos. Priklausomai nuo kiekvienos valstybės narės teisės aktų reikalavimų, tokie ekspertai gali būti fiziniai arba juridiniai asmenys.

2. Vietoje kiekvienos besijungiančios bendrovės vardu veikiančių ekspertų, nagrinėti vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi bendrą sąlygų projektą ir surašyti visiems nariams skirtą bendrą ataskaitą gali vienas ar keli tos valstybės narės, kurios teisė taikoma vienai iš besijungiančių bendrovių arba bendrovei, veiksniai po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi, teisminės arba administracinės institucijos šiuo tikslu bendru bendrovių prašymu paskirti arba vienos iš minėtų institucijų patvirtinti nepriklausomi ekspertai.

3. Ekspertų ataskaitoje pateikiami bent jau duomenys, nurodyti 1978 m. spalio 9 d. Tarybos direktyvos 78/855/EEB dėl akcinių bendrovių jungimosi ⁽¹⁾ 10 straipsnio 2 dalyje. Ekspertai turi teisę iš kiekvienos besijungiančios bendrovės reikalauti bet kokios informacijos, kuri, jų nuomone, yra būtina atliekant pareigas.

4. Nepriklausomų ekspertų bendro vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projekto tikrinimas ir atitinkama eksperto ataskaita nereikalaujami, jei taip nusprendžia visi visų besijungiančių bendrovių nariai.

9 straipsnis

Visuotinio susirinkimo pritarimas

1. Susipažinęs su ataskaitomis, nurodytomis 7 ir 8 straipsniuose, kiekvienos besijungiančios bendrovės visuotinis susirinkimas sprendžia dėl pritarimo bendram vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektui.

⁽¹⁾ OL L 295, 1978 10 20, p. 36. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

2. Kiekvienos besijungiančios bendrovės visuotinis susirinkimas gali išlaikyti teisę vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi įgyvendinimą padaryti priklausomą nuo jo aiškaus pritarimo priimtiems susitarimams dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikiančioje bendrovėje.

3. Valstybės narės teisės aktuose gali būti nereikalaujama, kad bendrovių jungimasis būtų patvirtintas išgyjančios bendrovės visuotiniame susirinkime, jeigu įvykdomos Direktyvos 78/855/EEB 8 straipsnyje nustatytos sąlygos.

10 straipsnis

Pažymėjimas, išduodamas prieš jungimąsi

1. Kiekviena valstybė narė paskiria teismą, notarą arba kitą kompetentingą instituciją, kuri tiria vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi teisėtumą dėl tos procedūros dalies, kuri yra susijusi su kiekviena besijungiančia bendrove, kuriai taikoma tos valstybės narės nacionalinė teisė.

2. 1 dalyje nurodyta institucija kiekvienoje šių valstybių narių besijungiančioms bendrovėms, kurioms taikoma tos valstybės teisė, kiek galima greičiau išduoda pažymėjimą, aiškiai patvirtinantį, kad buvo tinkamai atlikti visi prieš jungimąsi būtini atlikti veiksmai ir formalumai.

3. Jei valstybės narės, kurios teisė taikoma besijungiančiai bendrovei, teisėje numatyta vertybinių popierių ar dalių keitimo santykio tyrimo ir pakeitimo arba kompensacijų mažumos nariams mokėjimo procedūra, neužkertant kelio įregistruoti vienos valstybės ribas peržengiantį jungimąsi, tokia procedūra taikoma tik tuomet, kai kitos besijungiančios bendrovės, esančios valstybėse narėse, nenustačiusiose tokios procedūros, tvirtindamos 9 straipsnio 1 dalyje nurodytą vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektą, aiškiai išreiškia sutikimą, kad pirmosios besijungiančios bendrovės nariai galėtų kreiptis į atitinkamą teismą su prašymu taikyti šią procedūrą. Tokiais atvejais 1 dalyje numatyta institucija gali išduoti 2 dalyje nurodytą pažymėjimą, net jei tokia procedūra jau yra pradėta. Tada pažymėjime turi būti nurodoma, kad minėta procedūra vyksta. Tokios procedūros metu priimtas sprendimas yra privalomas po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikiančiai bendrovei ir visiems jos nariams.

11 straipsnis

Vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi teisėtumo patikrinimas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria teismą, notarą arba kitą kompetentingą instituciją, kuri tiria vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi teisėtumą, kiek tai susiję su vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi įvykdymo ir,

atitinkamai, naujos bendrovės, veikiančios po minėto vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi, kūrimo procedūros dalimi, jei pastarajai bendrovei taikoma tos valstybės narės nacionalinė teisė. Ši institucija be kita ko užtikrina, kad besijungiančios bendrovės pritarė bendram vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektui tomis pačiomis sąlygomis, taip pat atitinkamais atvejais, kad, remiantis 16 straipsniu, buvo susitarta dėl darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus.

2. Tuo tikslu kiekviena besijungianti bendrovė per šešis mėnesius nuo 10 straipsnio 2 dalyje nurodyto pažymėjimo išdavimo dienos pateikia jį 1 dalyje nurodytai institucijai kartu su 9 straipsnyje nurodyto visuotinio susirinkimo patvirtintu bendru vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projektu.

12 straipsnis

Vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi įsigaliojimas

Valstybė narė, kurios jurisdikcijai priklauso bendrovė, veikianti po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi, nustato datą, nuo kurios vienos valstybės ribas peržengiantis jungimasis laikomas įsigaliojusi. Ši data turi būti po 11 straipsnyje nurodyto patikrinimo atlikimo.

13 straipsnis

Registravimas

Kiekvienos valstybės narės, kurių jurisdikcijai priklausė besijungiančios bendrovės, teisėje nustatoma, kokia tvarka, atsižvelgiant į tos valstybės teritoriją, remiantis Direktyvos 68/151/EEB 3 straipsnio reikalavimais, jungimosi įvykdymas turi būti paskelbtas viešajame registre, kuriam reikalaujama pateikti kiekvienos besijungiančios bendrovės dokumentus.

Registras, kuriame įregistruojama po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikianti bendrovė, nedelsiant praneša registru, kuriam buvo reikalaujama pateikti kiekvienos besijungiančios bendrovės dokumentus, kad įsigaliojo vienos valstybės ribas peržengiantis jungimasis. Ankstesnis registravimas, jei taikoma, išbraukiamas tik gavus minėtą pranešimą, bet ne anksčiau.

14 straipsnis

Vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi pasekmės

1. Vienos valstybės ribas peržengiantis jungimasis, įvykdytas 2 straipsnio 2 punkto a ir c papunkčiuose nustatyta tvarka, nuo 12 straipsnyje nurodytos datos turi šias pasekmes:

a) visas išgyjamos bendrovės turtas ir išpareigojimai pereina ją išgyjančiai bendrovei;

b) įsigyjamos bendrovės nariai tampa įsigijančios bendrovės nariais;

c) įsigyjama bendrovė pasibaigia.

2. Vienos valstybės ribas peržengiantis jungimasis, įvykdytas 2 straipsnio 2 punkto b papunktyje nustatyta tvarka, nuo 12 straipsnyje nurodytos dienos turi šias pasekmes:

a) visas besijungiančių bendrovių turtas ir išpareigojimai pereina naujai bendrovei;

b) besijungiančių bendrovių nariai tampa naujos bendrovės nariais;

c) besijungiančios bendrovės pasibaigia.

3. Jei vienos valstybės ribas peržengiančio bendrovių jungimosi šios direktyvos prasme atveju valstybės narės įstatymai reikalauja, kad besijungiančios bendrovės atliktų specialius formalumus iki tol, kol tam tikro jų turto, teisių ir pareigų perėjimas tampa galiojantis trečiųjų asmenų atžvilgiu, tokius formalumus vykdo po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikianti bendrovė.

4. Vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi metu egzistuojančios besijungiančių bendrovių turimos teisės ir pareigos, kylančios iš darbo sutarčių ar darbo santykių, įgyvendinant šį jungimąsi, pereina po tokio jungimosi veikiančiai bendrovei vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi įsigaliojimo dieną.

5. Įsigijančios bendrovės dalys nėra išduodamos už įsigyjamos bendrovės dalis, jei jų turi:

a) pati įsigyjanti bendrovė arba asmuo, veikiantis savo vardu, tačiau įsigijančios bendrovės sąskaita; arba

b) pati įsigyjama bendrovė arba asmuo, veikiantis savo vardu, bet įsigyjamos bendrovės sąskaita.

15 straipsnis

Supaprastinta tvarka

1. Kai vienos valstybės ribas peržengiantį jungimąsi įsigyjant vykdo bendrovė, turinti visas dalis ir kitus vertybinius popierius, suteikiančius jai teisę balsuoti įsigyjamos bendrovės ar įsigyjamų bendrovių visuotiniuose susirinkimuose:

— netaikomos 5 straipsnio b, c ir e punktu, 8 straipsnio ir 14 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatos,

— įsigyjamai bendrovei ar įsigyjamoms bendrovėms netaikomos 9 straipsnio 1 dalies nuostatos.

2. Jei vienos valstybės ribas peržengiantį jungimąsi įsigyjant vykdo bendrovė, turinti 90 % ar daugiau, bet ne visas įsigyjamos bendrovės ar įsigyjamų bendrovių dalis ir kitus vertybinius popierius, suteikiančius teisę balsuoti visuotiniuose susirinkimuose, vieno ar kelių nepriklausomų ekspertų ataskaitų ir tyrimui būtinų dokumentų reikalaujama tiek, kiek reikalaujama pagal nacionalinę teisę, taikytiną arba įsigyjamai, arba įsigijančiai bendrovei.

16 straipsnis

Darbuotojų dalyvavimas

1. Nepažeidžiant 2 dalies nuostatų, po vienos valstybės peržengiančio jungimosi veikiančiai bendrovei taikomos darbuotojų dalyvavimo priimančios sprendimus taisyklės, jeigu tokios yra, galiojančios valstybėje narėje, kurioje yra bendrovės registruota buveinė.

2. Tačiau, valstybėje narėje, kurioje yra po jungimosi veikiančios bendrovės registruota buveinė, galiojančios darbuotojų dalyvavimo priimančios sprendimus taisyklės, jeigu tokios yra, netaikomos, kai bent vienos besijungiančios bendrovės šešis mėnesius iki 6 straipsnyje nurodyto vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi sąlygų projekto paskelbimo vidutinis darbuotojų skaičius yra daugiau kaip 500 ir toje bendrovėje taikoma darbuotojų dalyvavimo priimančios sprendimus sistema, apibrėžta Direktyvos 2001/86/EB 2 straipsnio k punkte, arba kai po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veikiančiai bendrovei taikoma nacionalinė teisė:

a) nenustato bent jau tokio pat darbuotojų dalyvavimo priimančios sprendimus lygio, koks buvo atitinkamose besijungiančiose bendrovėse, kuris įvertinamas pagal darbuotojų atstovų procentinę dalį administravimo ar priežiūros organe arba jų komitetuose, arba valdymo grupėje, kuri atsakinga už bendrovės pelno vienetų, atsižvelgiant į darbuotojų dalyvavimą, arba

b) nesuteikia po jungimosi veikiančios bendrovės padalinių, esančių kitose valstybėse narėse, darbuotojams tokių pačių teisių naudotis dalyvavimo priimančios sprendimus teisėmis, kokias turi darbuotojai, dirbantys valstybėje narėje, kurioje yra po jungimosi veikiančios bendrovės registruota buveinė.

3. 2 dalyje numatytais atvejais po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksiančios bendrovės darbuotojų dalyvavimą priimant sprendimus ir jų dalyvavimą nustatant tokias teises valstybės narės reglamentuoja *mutatis mutandis*, atsižvelgdamos į 4–7 dalis, vadovaudamosi Reglamento (EB) Nr. 2157/2001 12 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytais principais ir tvarka bei šiomis Direktyvos 2001/86/EB nuostatomis:

- a) 3 straipsnio 1, 2 ir 3 dalimis, 4 dalies pirmosios pastraipos pirmąją įtrauka ir antrąją pastraipą, 5 ir 7 dalimis;
- b) 4 straipsnio 1 dalimi, 2 dalies a, g ir h punktais bei 3 dalimi;
- c) 5 straipsniu;
- d) 6 straipsniu;
- e) 7 straipsnio 1 dalimi, 2 dalies pirmosios pastraipos b punktu bei antrąją pastraipą ir 3 dalimi. Tačiau, taikant šią direktyvą, nuo 25 % iki 33 1/3 % didinami Direktyvos 2001/86/EB 7 straipsnio 2 dalies pirmosios pastraipos b punkte reikalaujami procentiniai dydžiai tos direktyvos priedo 3 dalyje numatytoms standartinėms taisyklėms įgyvendinti;
- f) 8, 10 ir 12 straipsniais;
- g) 13 straipsnio 4 dalimi;
- h) priedo 3 dalies b punktu.

4. Reglamentuodamos 3 dalyje minimus principus bei tvarką, valstybės narės:

- a) suteikia atitinkamiems besijungiančių bendrovių organams teisę be jokių išankstinių derybų pasirinkti, kad joms būtų tiesiogiai taikomos 3 dalies h punkte minimos dalyvavimo standartinės taisyklės pagal valstybės narės, kurioje bus po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksiančios bendrovės registruota buveinė, teisės aktų nuostatas, ir laikytis šių taisyklių nuo jos įregistravimo datos;

- b) suteikia specialiajam derybų organui teisę dviem trečdaliais savo narių, atstovaujančių ne mažiau kaip dviem trečdaliams darbuotojų, balsų, įskaitant balsus narių, atstovaujančių ne mažiau kaip dvių skirtingų valstybių narių darbuotojams, nuspręsti nepradėti derybų arba nutraukti jau pradėtas derybas ir remtis valstybėje narėje, kurioje bus po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksiančios bendrovės registruota buveinė, galiojančiomis darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus taisyklėmis;

- c) gali, kai po ankstesnių derybų taikomos dalyvavimo standartinės taisyklės, nepaisydamos šių taisyklių nuspręsti apriboti darbuotojų atstovų santykį po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksiančios bendrovės administravimo organe. Tačiau jeigu vienoje iš besijungiančių bendrovių darbuotojų atstovai sudarė ne mažiau kaip vieną trečdalį administravimo arba priežiūros organo, tai apribojus tą santykį, darbuotojų atstovų administravimo organe negali būti mažiau kaip vienas trečdalis.

5. Dalyvavimo priimant sprendimus teisių išplėtimas po valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksiančios bendrovės darbuotojų, dirbančių kitose valstybėse narėse, atžvilgiu, kaip nurodyta 2 dalies b punkte, nesukuria tokį variantą pasirinkusioms valstybėms narėms jokios pareigos atsižvelgti į šiuos darbuotojus nustatant asmenų skaičiaus ribą, suteikiančią teisę dalyvauti priimant sprendimus pagal nacionalinės teisės aktus.

6. Kai bent vienoje besijungiančioje bendrovėje veikia darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus sistema ir tokia sistema bus taikoma po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksiančioje bendrovėje pagal 2 dalyje nurodytas taisykles, bendrovė privalo pasirinkti tokią savo teisinę formą, kuri leistų naudotis dalyvavimo priimant sprendimus teisėmis.

7. Kai po vienos valstybės ribas peržengiančio jungimosi veiksiančioje bendrovėje veikia darbuotojų dalyvavimo priimant sprendimus sistema, tokia bendrovė privalo imtis priemonių, užtikrinančių, kad darbuotojų teisės dalyvauti priimant sprendimus būtų apsaugotos tolesnių jungimųsi šalies viduje atvejais trejus metus nuo tokio jungimosi įsigaliojimo, *mutatis mutandis* taikant šiame straipsnyje nustatytas taisykles.

17 straipsnis

Galiojimas

Vienos valstybės ribas peržengiantis jungimasis, įsigaliojęs pagal 12 straipsnį, negali būti paskelbtas negaliojančiu.

18 straipsnis

Peržiūra

Praėjus penkeriems metams nuo 19 straipsnio pirmojoje pastraipoje nurodytos datos, Komisija peržiūri šią direktyvą, atsižvelgdama į jos įgyvendinimo praktiką, ir, jei būtina, siūlo ją iš dalies pakeisti.

19 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2007 m. gruodžio 15 d., įgyvendina šią direktyvą.

Valstybės narės, patvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Valstybės narės nustato nuorodos teikimo tvarką.

20 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

21 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. spalio 26 d.

Europos Parlamento

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos

Pirmininkas

D. ALEXANDER

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/64/EB

2005 m. spalio 26 d.

dėl motorinių transporto priemonių tipų patvirtinimo, atsižvelgiant į galimybę jas pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti, bei iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 70/156/EEB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Pagal 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių ⁽³⁾ reikėtų įtvirtinti atitinkamas nuostatas siekiant, kad patvirtinto tipo transporto priemonės, priklausančios M₁ ir N₁ kategorijoms, galėtų patekti į rinką tik tada, jei mažiausiai 85 % jų masės tinka pakartotinai naudoti ir (arba) perdirbti ir jei mažiausiai 95 % jų masės tinka pakartotinai naudoti ir (arba) atnaujinti.

(2) Sudėtinių dalių pakartotinis naudojimas, medžiagų perdirbimas ir atnaujinimas yra svarbi Bendrijos atliekų tvarkymo strategijos dalis. Todėl siekiant palengvinti transporto priemonių apdorojimą kai šios tampa nebetinkamos eksploatuoti, turėtų būti reikalaujama, kad transporto priemonių gamintojai ir jų tiekėjai atsižvelgtų į šiuos aspektus pačiais pirmaisiais naujų transporto priemonių kūrimo etapais.

(3) Ši direktyva yra viena iš Bendrijos transporto priemonių tipo patvirtinimo sistemos, sukurtos pagal 1970 m. vasario 6 d. Tarybos direktyvą 70/156/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimą, suderinimo ⁽⁴⁾, atskirųjų direktyvų.

(4) Šiuo metu transporto priemonių tipo patvirtinimo sistemą privaloma taikyti M₁ kategorijai priklausančioms transporto priemonėms, o artimiausiu metu ji bus taikoma visoms transporto priemonėms. Dėl to būtina į transporto priemonių tipo patvirtinimo sistemą įtraukti priemones, susijusias su galimybe pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti transporto priemones.

(5) Taip pat būtina įtvirtinti atitinkamas nuostatas atsižvelgiant į tai, kad N₁ kategorijos transporto priemonėms kol kas nėra taikoma visa transporto priemonių tipo patvirtinimo sistema.

(6) Siekiant užtikrinti galimybę patikrinti gamintojo pateiktus atitikimo ISO 22628: 2002 standartui skaičiavimus, gamintojas tipą tvirtinančiai institucijai turėtų suteikti galimybę susipažinti su visa technine informacija, kuri susijusi su sudėtinėmis dalimis ir atitinkamomis jų masėmis.

(7) Gamintojo pateikti skaičiavimai atliekant transporto priemonės tipo patvirtinimą gali būti deramai patvirtinti tik tada, jeigu gamintojas laikosi tinkamos tvarkos ir procedūrų tvarkant iš tiekėjų gaunamą informaciją. Prieš patvirtindama transporto priemonės tipą, kompetentinga įstaiga turėtų atlikti išankstinį šios tvarkos ir procedūrų įvertinimą ir išduoti sertifikatą, kuriame nurodoma, kad jos yra atliekamos patenkinamai.

⁽¹⁾ OL C 74, 2005 3 23, p. 15.

⁽²⁾ 2005 m. balandžio 14 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. spalio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 269, 2000 10 21, p. 34. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Tarybos sprendimu 2005/673/EB (OL L 254, 2005 9 30, p. 69).

⁽⁴⁾ OL L 42, 1970 2 23, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2005/49/EB (OL L 194, 2005 7 26, p. 12).

- (8) Reikia įvertinti įvairių faktorių įtaką atliekant tinkamumo perdirbti ir atnaujinti laipsnio skaičiavimus, atsižvelgiant į nebenaudojamų transporto priemonių apdorojimo procesą. Todėl gamintojas turėtų pasiūlyti nebenaudojamų transporto priemonių apdorojimo strategiją ir išsamiai ją paaiškinti kompetentingai įstaigai. Ši strategija turėtų būti pagrįsta patvirtinta technologija, kurią jau galima naudoti arba kuri yra kuriama tuo metu, kai kreipiamasi dėl transporto priemonės tipo patvirtinimo.
- (9) Specialiosios paskirties transporto priemonės yra sukonstruotos specifinėms funkcijoms atlikti ir dėl to joms reikalingi specialūs kėbulo įrenginiai, kurių nekontroliuoja vien tik gamintojas. Dėl to negalima tinkamai apskaičiuoti šių transporto priemonių tinkamumo perdirbti ir atnaujinti laipsnio. Todėl šioms transporto priemonėms nereikėtų taikyti su apskaičiavimu susijusių reikalavimų.
- (10) Nebaigtos gaminti transporto priemonės sudaro ženklą N₁ kategorijos transporto priemonių dalį. Bazinės transporto priemonės gamintojas negali apskaičiuoti baigtos gaminti transporto priemonės tinkamumo perdirbti ir atnaujinti laipsnio, nes rengiant bazinės transporto priemonės projektą neturima duomenų apie tolesnius konstravimo etapus. Dėl to turėtų būti reikalaujama, kad tik bazinė transporto priemonė atitiktų šios direktyvos reikalavimus.
- (11) Smulkiomis serijomis gaminamos transporto priemonės užima labai nedidelę rinkos dalį, todėl jei jas gaminant būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų, tai duotų labai nedaug naudos aplinkai. Todėl tokioms transporto priemonėms neturėtų būti taikomi kai kurie šios direktyvos reikalavimai.
- (12) Pagal Direktyvą 2000/53/EB, siekiant užtikrinti saugą keliuose ir aplinkos apsaugą turėtų būti imamasi tinkamų priemonių užkirsti kelią pakartotinai naudoti kai kurias sudėtines dalis, išimamas iš nebenaudojamų transporto priemonių. Šios priemonės turėtų būti taikomos tik tuo atveju, kai sudėtinės dalys pakartotinai naudojamos gaminant naujas transporto priemones.
- (13) Pagal šioje direktyvoje išdėstytus reikalavimus, gamintojai privalės pateikti papildomus duomenis dėl tipo patvirtinimo, todėl šios nuostatos taip pat turėtų būti įtrauktos į Direktyvą 70/156/EEB, kurioje nustatomas išsamus duomenų, reikalaujamų pateikti siekiant patvirtinti tipą,

sąrašas. Todėl būtina atitinkamai iš dalies pakeisti tą direktyvą.

- (14) Šios direktyvos suderinimui su mokslo ir technikos pažanga reikalingos priemonės turi būti priimtos pagal Direktyvos 70/156/EEB 13 straipsnio 3 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą.
- (15) Kadangi šios direktyvos tikslo – kuo labiau sumažinti nebenaudojamų transporto priemonių žalą aplinkai reikalaujant, kad gaminant transporto priemones jau nuo pradinio gamybos etapo būtų atsižvelgiama į jų tinkamumą pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti – valstybės narės negali deramai pasiekti veikdamos atskirai, ir kadangi dėl jo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti.
- (16) Pagal Tarpinstitucinio susitarimo dėl geresnės teisės aktų leidybos ⁽¹⁾ 34 punktą valstybės narės bus paragintos savo ir Bendrijos interesų labui parengti lenteles, kurios kiek įmanoma labiau atspindėtų šios direktyvos bei jos perkėlimo priemonių santykį, ir viešai jas paskelbti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos administracinės ir techninės transporto priemonių, kurioms taikomas 2 straipsnis, tipo patvirtinimo nuostatos, siekiant užtikrinti I priede nustatytą mažiausią pakartotinai naudojamų, perdirbamų ir atnaujinamų jų sudėtinų dalių ir medžiagų procentinį kiekį.

Joje įtvirtinamos konkrečios nuostatos siekiant užtikrinti, kad sudėtinų dalių pakartotinis naudojimas nekeltų pavojaus saugai ar aplinkai.

2 straipsnis

Taikymo sritis

Ši direktyva taikoma transporto priemonėms, priklausančioms M₁ ir N₁ kategorijoms, kaip numatyta Direktyvos 70/156/EEB II priedo A dalyje, bei tokių transporto priemonių naujoms arba pakartotinai naudojamoms sudėtinėms dalims.

⁽¹⁾ OL C 321, 2003 12 31, p. 1.

3 straipsnis

Išimtys

Nepažeidžiant 7 straipsnio nuostatų taikymo, ši direktyva netaikoma:

- a) specialiosios paskirties transporto priemonės, kaip apibrėžta Direktyvos 70/156/EEB II priedo A dalies 5 punkte;
- b) daugeliu etapų konstruojamoms transporto priemonėms, priklausančioms N₁ kategorijai, su sąlyga, kad bazinė transporto priemonė atitinka šios direktyvos reikalavimus;
- c) smulkiais serijomis gaminamoms transporto priemonėms, kurios minimos Direktyvos 70/156/EEB 8 straipsnio 2 dalies a punkte.

4 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje vartojami šie sąvokų apibrėžimai:

- 1) „transporto priemonė“ – tai motorinė transporto priemonė;
- 2) „sudėtinė dalis“ – tai bet kuri dalis ar jų visuma, naudojama gaminant transporto priemonę. Tai apima ir sudėtinės dalis bei atskirus techninius mazgus, kaip apibrėžta Direktyvos 70/156/EEB 2 straipsnyje;
- 3) „transporto priemonės tipas“ – tai transporto priemonės tipas, kaip apibrėžta Direktyvos 70/156/EEB II priedo B dalies 1 ir 3 punktuose;
- 4) „eksploatuoti netinkama transporto priemonė“ – tai transporto priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/53/EB 2 straipsnio 2 punkte;
- 5) „pavyzdinė transporto priemonė“ – tai tam tikro transporto priemonės tipo variantas, kurį tipą tvirtinanti institucija, pasikonsultavusi su gamintoju ir laikydamasi I priede nustatytų kriterijų, pakartotinio naudojimo, perdirbimo ir atnaujinimo požiūriu nustato esant problemiškesniausiui;
- 6) „daugeliu etapų konstruojama transporto priemonė“ – tai transporto priemonė, kuri pagaminama per daugelį konstravimo proceso etapų;
- 7) „bazinė transporto priemonė“ – tai transporto priemonė, kaip apibrėžta Direktyvos 70/156/EEB 2 straipsnio ketvirtoje įtraukoje, kuri naudojama pirmame daugiaetapinio konstravimo proceso etape;
- 8) „daugiaetapis konstravimas“ – tai procesas, kurio metu transporto priemonė pagaminama per kelis konstravimo etapus, į bazinę transporto priemonę įmontuojant naujų sudėtinių dalių arba jas keičiant;
- 9) „pakartotinis naudojimas“ – tai pakartotinis naudojimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/53/EB 2 straipsnio 6 punkte;
- 10) „perdirbimas“ – tai perdirbimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/53/EB 2 straipsnio 7 punkto pirmajame sakinyje;
- 11) „energijos gavyba“ – tai energijos gavyba, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/53/EB 2 straipsnio 7 punkto antrajame sakinyje;
- 12) „naudojimas“ – tai naudojimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2000/53/EB 2 straipsnio 8 punkte;
- 13) „tinkamumas pakartotinai naudoti“ – tai galimybė pakartotinai naudoti iš eksploatuoti netinkamos transporto priemonės išimtas sudėtines dalis;
- 14) „tinkamumas perdirbti“ – tai galimybė perdirbti iš eksploatuoti netinkamos transporto priemonės išimtas sudėtines dalis ar medžiagas;
- 15) „tinkamumas atnaujinti“ – tai galimybė atnaujinti iš eksploatuoti netinkamos transporto priemonės išimtas sudėtines dalis ar medžiagas;
- 16) „transporto priemonės tinkamumo perdirbti laipsnis (R_{cyc})“ – tai procentais išreikšta naujos transporto priemonės masės dalis, kurią galima pakartotinai panaudoti ir perdirbti;
- 17) „transporto priemonės tinkamumo atnaujinti laipsnis (R_{cov})“ – tai procentais išreikšta naujos transporto priemonės masės dalis, kurią galima pakartotinai panaudoti ir atnaujinti;
- 18) „strategija“ – tai didelio masto planas, kai imamasi suderintų veiksmų ir techninių priemonių, susijusių su išmontavimu, išardymu ar kitais panašiais veiksmais, medžiagų perdirbimu ar atnaujinimu, siekiant užtikrinti norimą perdirbimo ir atnaujinimo laipsnį kuriant transporto priemonę;
- 19) „masė“ – tai parengtos eksploatuoti transporto priemonės masė, kaip apibrėžta Direktyvos 70/156/EEB I priedo 2.6 punkte, bet neįskaičiuojant vairuotojo masės, kuri sudaro apie 75 kg;

20) „kompetentinga įstaiga“ – tai subjektas, pvz., techninė tarnyba arba kita esama įstaiga, kuriai valstybė narė yra pavedusi atlikti pirminį gamintojo įvertinimą ir išduoti atitikties sertifikatą, laikantis šios direktyvos nurodymų. Kompetentinga įstaiga gali būti tipą tvirtinanti institucija, jei jos kompetencija šioje srityje yra deramai įforminta dokumentais.

5 straipsnis

Tipo patvirtinimo nuostatos

1. Jei tinkama, valstybės narės išduoda EB tipo arba nacionalinio tipo patvirtinimą, atsižvelgdamos į galimybę pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti, tik toms transporto priemonėms, kurios atitinka šios direktyvos reikalavimus.

2. Taikydamos 1 dalį, gamintojas tipą tvirtinančiai institucijai suteikia galimybę susipažinti su išsamia technine informacija, kuri reikalinga I priede nurodytiems skaičiavimams ir patikrinimams atlikti, apie medžiagų, naudojamų konstruojant transporto priemonę ir jos sudėtines dalis, rūši. Tais atvejais, kai šiai informacijai taikomos intelektinės nuosavybės teisės arba ji yra susijusi su ypatingomis gamintojo ar jo tiekėjų turimomis žiniomis, gamintojas arba jo tiekėjai turi pateikti užtektinai informacijos, reikalingos siekiant tinkamai atlikti skaičiavimus.

3. Tinkamumo pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti požiūriu valstybės narės užtikrina, kad gamintojas, pagal Direktyvos 70/156/EEB 3 straipsnio 1 dalį pateikdamas prašymą suteikti EB transporto priemonės tipo patvirtinimą, naudotų šios direktyvos II priede nurodytą duomenų pateikimo dokumento pavyzdį.

4. Tipą tvirtinanti institucija, pagal Direktyvos 70/156/EEB 4 straipsnio 3 dalį suteikianti EB tipo patvirtinimą, naudoja šios Direktyvos III priede pateiktą EB tipo patvirtinimo sertifikato pavyzdį.

6 straipsnis

Gamintojo pirminis vertinimas

1. Valstybės narės nesuteikia jokio tipo patvirtinimo pirmiausia neįsitikinusios, kad gamintojas laikosi tinkamos tvarkos ir procedūrų, kaip numatyta IV priedo 3 punkte, kad būtų tinkamai valdomi tinkamumo pakartotinai panaudoti, perdirbti ir atnaujinti aspektai, kuriems taikoma ši direktyva. Atlikus pirminį vertinimą gamintojui išduodamas sertifikatas, vadinamas „Atitikties IV priede išdėstytiems reikalavimams sertifikatas“ (toliau – atitikties sertifikatas).

2. Atliekant gamintojo pirminį vertinimą valstybės narės užtikrina, kad transporto priemonės tipui pagaminti naudotos medžiagos atitiktų Direktyvos 2000/53/EB 4 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatas.

Laikydamosi 9 straipsnyje nustatytos tvarkos Komisija nustato išsamias taisykles, reikalingas patikrinti, ar laikomasi šių nuostatų.

3. Taikant 1 dalį, gamintojas pasiūlo išmontavimo, sudėtinių dalių pakartotinio naudojimo, medžiagų perdurbimo ir atnaujinimo strategiją. Strategijoje atsižvelgiama į patvirtintas technologijas, kurias jau galima naudoti arba kurios yra kuriamos tuo metu, kai kreipiamasi dėl transporto priemonės tipo patvirtinimo.

4. Pagal IV priedo 2 punktą valstybės narės paskiria kompetentingą įstaigą, kuri atlieka gamintojo pirminį vertinimą ir išduoda atitikties sertifikatą.

5. Prie atitikties sertifikato pridedami atitinkami dokumentai ir gamintojo siūlomos strategijos aprašas. Kompetentinga įstaiga naudoja IV priedo priedėlyje pateiktą EB tipo patvirtinimo sertifikato pavyzdį.

6. Atitikties sertifikatas galioja ne mažiau kaip dvejus metus nuo jo išdavimo dienos iki naujos patikros.

7. Gamintojas praneša kompetentingai įstaigai apie bet koki žymų pakeitimą, kuris galėtų turėti įtakos atitikties sertifikato galiojimui. Kompetentinga įstaiga, pasikonsultavusi su gamintoju, nusprendžia, ar reikia atlikti naują patikrą.

8. Pasibaigus atitikties sertifikato galiojimo laikui kompetentinga įstaiga, jei tinkama, išduoda naują atitikties sertifikatą arba pratęsia galiojimo laiką dar dvejiems metams. Tuo atveju, jei kompetentingai įstaigai pranešta apie padarytus žymius pakeitimus, ji išduoda naują atitikties sertifikatą.

7 straipsnis

Sudėtinių dalių pakartotinis naudojimas

V priede išvardytos sudėtinės dalys:

- laikomos netinkamomis pakartotinai naudoti, apskaičiuojant tinkamumo perdurbti ir atnaujinti laipsnį;
- nėra pakartotinai naudojamos gaminant transporto priemones, kurioms taikoma Direktyva 70/156/EEB.

8 straipsnis

Direktyvos 70/156/EEB pakeitimai

Direktyva 70/156/EEB iš dalies keičiama pagal šios direktyvos VI priedo nuostatas.

9 straipsnis

Pakeitimai

Šios direktyvos pakeitimus, reikalingus jai pritaikyti prie mokslo ir technikos pažangos, priima Komisija, laikydamasi Direktyvos 70/156/EEB 13 straipsnio 3 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros.

10 straipsnis

Tipo patvirtinimo įgyvendinimo terminai

1. Nuo 2006 m. gruodžio 15 d. valstybės narės transporto priemonėms, atitinkančioms šios direktyvos reikalavimus, negali:

- a) atsisakyti suteikti EB arba nacionalinį tipo patvirtinimą;
- b) uždrausti registruoti, parduoti ar pradėti naudoti naujas transporto priemones.

2. Nuo 2008 m. gruodžio 15 d. valstybės narės transporto priemonėms, neatitinkančioms šios direktyvos reikalavimų:

- a) atsisako suteikti EB tipo patvirtinimą;
- b) atsisako suteikti nacionalinį tipo patvirtinimą.

3. Neįvykdžius šios direktyvos reikalavimų, nuo 2010 m. liepos 15 d. valstybės narės:

- a) naujoms transporto priemonėms išduotus atitikties sertifikatus dėl Direktyvos 70/156/EEB 7 straipsnio 1 dalies tikslų laiko nebegaliojančiais;

- b) draudžia registruoti, parduoti arba pradėti naudoti naujas transporto priemones, išskyrus tuos atvejus, kai taikomas Direktyvos 70/156/EEB 8 straipsnio 2 dalies b punktas.

4. 7 straipsnis taikomas nuo 2006 m. gruodžio 15 d.

11 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės ne vėliau kaip iki 2006 m. gruodžio 15 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus šios direktyvos įgyvendinimui. Jos nedelsdamos perduoda Komisijai tų priemonių tekstą.

Jos taiko tas priemones nuo 2006 m. gruodžio 15 d.

Valstybės narės, priimdamos tas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai pagrindinių šios direktyvos taikymo srityje priimamų nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

13 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre, 2005 m. spalio 26 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu
Pirmininkas
D. ALEXANDER

PRIEDAS

PRIEDŲ SĄRAŠAS

- I priedas. Reikalavimai
 - II priedas. Informacinis dokumentas dėl EB transporto priemonės tipo patvirtinimo
 - III priedas. EB tipo patvirtinimo sertifikato pavyzdys
 - IV priedas. Gamintojo pirminis vertinimas
 - Priedėlis. Atitikties sertifikato pavyzdys
 - V priedas. Sudėtinės dalys, laikomos netinkamomis pakartotinai naudoti
 - VI priedas. Direktyvos 70/156/EEB pakeitimai
-

I PRIEDAS

REIKALAVIMAI

1. M_1 ir N_1 kategorijoms priklausančios transporto priemonės gaminamos taip, kad:
 - mažiausiai 85 % jų masės tiktų pakartotinai naudoti ir (arba) perdirbti,
 - mažiausiai 95 % jų masės tiktų pakartotinai naudoti ir (arba) atnaujinti,kaip numatyta šiame priede nurodytose procedūrose.
2. Kreipdamasis dėl tipo patvirtinimo, gamintojas pateikia tinkamai užpildytą, pagal ISO 22628: 2002 standarto A priedą parengtą duomenų pateikimo formą. Joje pateikiamas medžiagų suskirstymas.

Kartu pateikiamas išmontuotų sudėtinių dalių sąrašas, kurį gamintojas sudaro atsižvelgdamas į išmontavimo etapą ir pasiūlo jų apdorojimo būdą.
3. Taikant 1 ir 2 punktus, gamintojas įrodo tipą tvirtinančiai institucijai, kad pavyzdinės transporto priemonės atitinka reikalavimus. Taikomas ISO 22628: 2002 standarto B priede pateiktas skaičiavimo būdas.

Tačiau gamintojas privalo gebėti įrodyti, kad bet kuris transporto priemonės tipo variantas atitinka šios direktyvos reikalavimus.
4. Parenkant pavyzdinę transportą priemonę, atsižvelgiama į šiuos kriterijus:
 - kėbulo tipas,
 - galimi apdailos lygiai ⁽¹⁾,
 - galima papildoma įranga ⁽¹⁾, kuri gali būti įmontuota gamintojo atsakomybe.
5. Jei tipą tvirtinanti institucija ir gamintojas kartu nenustato problemišiausio tam tikro transporto priemonės tipo varianto pakartotinio naudojimo, perdirbimo ir atnaujinimo požiūriu, parenkama viena pavyzdinė transporto priemonė pagal:
 - a) kiekvieną „kėbulo tipą“, kaip apibrėžta Direktyvos 70/156/EEB II priedo C dalies 1 punkte M_1 kategorijos transporto priemonių atveju;
 - b) kiekvieną „kėbulo tipą“, t. y. furgonas, važiuklė su kabina, pikapas ar kt., N_1 kategorijos transporto priemonių atveju.

⁽¹⁾ T. y. odiniai apmušalai, automobilio garso aparatūra, oro kondicionierius, lieto lydinio ratlankiai ir kt.

6. Skaičiuojant padangos laikomos tinkamomis perdirbti.
 7. Masė išreiškiama kilogramais vienos dešimtosios dalies tikslumu. Laipsnis išreiškiamas procentais vienos dešimtosios dalies tikslumu ir vėliau apvalinamas:
 - a) jei skaičius po kablelio yra nuo 0 iki 4, apvalinama iki mažesnio skaičiaus;
 - b) jei skaičius po kablelio yra nuo 5 iki 9, apvalinama iki didesnio skaičiaus.
 8. Tikrindama šiame priede nurodytus skaičiavimus, tipą tvirtinanti institucija užtikrina, kad šio priedo 2 punkte nurodyta duomenų pateikimo forma yra suderinama su rekomenduojama strategija, pridedama prie šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje nurodyto atitikties sertifikato.
 9. Sudėtinių dalių medžiagoms ir masei tikrinti gamintojas pateikia transporto priemones ir sudėtines dalis, kaip reikalauja tipą tvirtinanti institucija.
-

II PRIEDAS

INFORMACINIS DOKUMENTAS DĖL EB TRANSPORTO PRIEMONĖS TIPO PATVIRTINIMO

pagal Tarybos direktyvos 70/156/EEB ⁽¹⁾ I priedą siekiant EB transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į jų tinkamumo pakartotinai naudoti, perdirbti ir atnaujinti galimybes

Toliau pateikta informacija, jei tinkama, turi būti pateikta trimis egzemplioriais, o prie jos pridėtas turinys. Brėžiniai turi būti paruošti tinkamu masteliu ir pakankamai detalai ant A4 dydžio lapo arba ant A4 dydžio aplanko. Jei yra nuotraukų, jos turi būti pakankamai detalios.

0. BENDRA INFORMACIJA

0.1. Markė (gamintojo prekės ženklas):

0.2. Tipas:

0.2.0.1. Važiuklė:

0.2.1. Komercinis pavadinimas (-ai) (jei tinkama):.....

0.3. Tipo identifikavimo būdai, jei pažymėta ant transporto priemonės ^(b).....

0.3.1. Šio žymėjimo vieta:

0.4. Transporto priemonės kategorija ^(c):

0.5. Gamintojo pavadinimas ir adresas:

0.8. Surinkimo gamyklos (-ų) adresas (-ai):.....

1. BENDROJI TRANSPORTO PRIEMONĖS KONSTRUKCIJOS CHARAKTERISTIKA

1.1. Pavyzdinės transporto priemonės nuotraukos ir (arba) brėžiniai:.....

1.2. Visos transporto priemonės erdvinis brėžinys:

1.3. Ašių ir ratų skaičius:.....

1.3.1. Ašių su dvigubais ratais skaičius ir padėtis:

⁽¹⁾ Šiame informaciniame dokumente pateikti punktai ir išnašos atitinka Direktyvos 70/156/EEB I priedo punktus ir išnašas. Su šia direktyva nesusiję punktai praleisti.

- 1.3.3. Sustiprintos ašys (skaičius, padėtis, sujungimas):
- 1.7. Vairuotojo kabina (priekinio valdymo arba gaubta) ⁽²⁾:
3. **JĖGAINĖ** ⁽³⁾ (tuo atveju, kai transporto priemonė gali naudoti benziną, dyzeliną ir t. t. arba kartu su kitu kuru, punktai pakartojami ^(*))
- 3.1. Gamintojas:
- 3.2. Vidaus degimo variklis
- 3.2.1. Speciali variklio informacija
- 3.2.1.1. Darbo principas: priverstinis uždegimas/uždegimas suspaudimu, keturtaktis/dvitaktis ⁽¹⁾
- 3.2.1.2. Cilindrų skaičius ir išdėstymas:
- 3.2.1.3. Variklio galingumas ⁽⁴⁾... cm³
- 3.2.2. Kuras: dyzelinas/benzinas/SND/SGD/etanolis: ⁽¹⁾
4. **TRANSMISIJA** ⁽⁵⁾
- 4.2. Tipas (mechaninė, hidraulinė, elektrinė ir t. t.):
- 4.5. Pavarų dėžė
- 4.5.1. Tipas (rankinė/automatinė/CVT (pastoviai kintama transmisija)) ⁽¹⁾
- 4.9. Diferencialinis užraktas: taip/ne/fakultatyvus ⁽¹⁾
9. **KĖBULAS**
- 9.1. Kėbulo tipas:
- 9.3.1. Durelių konfigūracija ir skaičius:
- 9.10.3. Sėdynės
- 9.10.3.1. Skaičius:

⁽¹⁾ Šiame informaciniame dokumente pateikti punktai ir išnašos atitinka Direktyvos 70/156/EEB I priedo punktus ir išnašas. Su šia direktyva nesusiję punktai praleisti.

15. TINKAMUMAS PAKARTOTINAI NAUDOTI, PERDIRBTI ir ATNAUJINTI

- 15.1. Versija, kuriai priklauso pavyzdinė transporto priemonė:
- 15.2. Pavyzdinės transporto priemonės masė su kėbulu arba važiuoklės ir kabinos masė be kėbulo ir (arba) sukabinimo jungties, jeigu gamintojas nemontuoja kėbulo ir (arba) sukabinimo jungties (įskaitant skysčius, įrankius, atsarginį ratą, jei jie montuojami) be vairuotojo:
- 15.3. Pavyzdinės transporto priemonės medžiagų masė
- 15.3.1. Medžiagos masė, į kurią atsižvelgiama prieš apdirbimą (^{##}):
- 15.3.2. Medžiagos masė, į kurią atsižvelgiama išmontavimo metu (^{##}):
- 15.3.3. Medžiagos masė, į kurią atsižvelgiama ne metalo liekanų apdirbimo metu, kai transporto priemonė laikoma tinkama perdirbti (^{##}):
- 15.3.4. Medžiagos masė, į kurią atsižvelgiama ne metalo liekanų apdirbimo metu, kai transporto priemonė laikoma tinkama atnaujinti (^{##}):
- 15.3.5. Medžiagų suskirstymas (^{##}):
- 15.3.6. Pakartotinai naudoti arba perdirbti tinkamų medžiagų bendra masė:
- 15.3.7. Pakartotinai naudoti arba atnaujinti tinkamų medžiagų bendra masė:
- 15.4. Laipsnis
- 15.4.1. Perdirbimo laipsnis „R_{cyc} (%)“:
- 15.4.2. Atnaujinimo laipsnis „R_{cov} (%)“:
-

III PRIEDAS

EB TIPO PATVIRTINIMO SERTIFIKATO PAVYZDYS

Maksimalus formatas: A4 (210 x 297 mm)

EB TIPO PATVIRTINIMO SERTIFIKATAS

EB tipo patvirtinimą suteikiančios
institucijos antspaudas

Pranešimas dėl transporto priemonės:

- EB tipo patvirtinimo ⁽¹⁾
- EB tipo patvirtinimo pratęsimo ⁽¹⁾
- atsisakymo patvirtinti EB tipą ⁽¹⁾

pagal Direktyvą 2005/64/EB

EB tipo patvirtinimo numeris:

Pratęsimo priežastis:

I SKIRSNIS

- 0.1. Markė (gamintojo prekės ženklas):.....
- 0.2. Tipas:
- 0.2.1. Komercinis (-iai) pavadinimas (-ai) ⁽²⁾:
- 0.3. Tipo identifikavimo būdai, jei pažymėta ant transporto priemonės:.....
- 0.3.1. Šio žymėjimo vieta:

⁽¹⁾ Išbraukti, kai netaikoma.

⁽²⁾ Jeigu neturima EB tipo patvirtinimo suteikimo metu, šis punktas pildomas ne vėliau kaip transporto priemonė pristatoma į rinką.

- 0.4. Transporto priemonės kategorija ⁽¹⁾:.....
- 0.5. Gamintojo pavadinimas ir adresas:.....
- 0.8. Surinkimo gamyklos (-ų) adresas (-ai):.....
- [...]

II SKIRSNIS

1. Papildoma informacija:.....
- Pavyzdinės (-ių) transporto priemonės (-ių) tinkamumo perdirbti laipsnis (-iai):.....
- Pavyzdinės (-ių) transporto priemonės (-ių) tinkamumo atnaujinti laipsnis (-iai):.....
2. Techninė tarnyba, atsakinga už apžiūrą:
3. Apžiūros ataskaitos data:.....
4. Apžiūros ataskaitos nuoroda:
5. Pastabos (jei yra):.....
6. Pridedami dokumentai: rodyklė ir informacinis paketas
7. Transporto priemonė atitinka/neatitinka ⁽²⁾ šios Direktyvos techninius reikalavimus:.....
-

(Vieta)

(Parašas)

(Data)

Pridedami dokumentai: Informacinis paketas

⁽¹⁾ Kaip nustatyta Direktyvos 70/156/EEB II priedo A dalyje.

⁽²⁾ Išbraukti, kai netaikoma.

IV PRIEDAS

GAMINTOJO PIRMINIS VERTINIMAS

1. Šio priedo tikslas

Šiame priede pateikiamas kompetentingos įstaigos atliekamas pirminis vertinimas, kad būtų patvirtinta, jog gamintojas laikosi tinkamos tvarkos ir procedūrų.

2. Kompetentinga įstaiga

Gamintojo įdiegtų valdymo sistemų srityje kompetentinga įstaiga atitinka EN 45012: 1989 standartą arba ISO/IEC 62: 1996 vadovą dėl bendrųjų kriterijų, keliamų sertifikavimo įstaigoms, dirbančioms su kokybės sistemos sertifikatais.

3. Patikrinimai, kuriuos atlieka kompetentinga įstaiga

3.1. Kompetentinga įstaiga garantuoja, kad gamintojas ėmėsi būtinų priemonių:

- a) surinkti reikalingą informaciją visos tiekimo grandinės metu, ypač apie visų transporto priemonės konstrukcijoje naudojamų medžiagų pobūdį ir masę, kad būtų galima atlikti šioje Direktyvoje reikalaujamus skaičiavimus;
- b) savo žinioje turėti visą kitą atitinkamą informaciją apie transporto priemonę, kurios reikės atliekant skaičiavimus, pvz., skysčių kiekius ir t. t.;
- c) deramai patikrinti iš tiekėjų gautą informaciją;
- d) tvarkyti medžiagų suskirstymą;
- e) sugebėti atlikti transporto priemonės tinkamumo perdirbti ar atnaujinti laipsnio skaičiavimus pagal ISO 22628: 2002 standartą;
- f) pažymėti iš polimero arba elastomero pagamintas sudėtines dalis pagal 2003 m. vasario 27 d. Komisijos sprendimą 2003/138/EB, nustatantį transporto priemonių sudėtinių dalių ir medžiagų kodavimo standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių ⁽¹⁾;
- g) patikrinti, kad V priede išvardytos sudėtinės dalys nėra dar kartą panaudotos konstruojant naujas transporto priemones.

3.2. Visą reikalingą informaciją gamintojas pateikia kompetentingai įstaigai dokumento forma. Visų pirma, turi būti tinkamai dokumentuojamos perdirbti ir dar kartą panaudoti skirtos medžiagos.

⁽¹⁾ OL L 53, 2003 2 28, p. 58.

IV priedo priedėlis

ATITIKTIES CERTIFIKATO PAVYZDYS

ATITIKTIES DIREKTYVOS 2005/64/EB IV PRIEDE IŠDĖSTYTIEMS
REIKALAVIMAMS CERTIFIKATAS

Nr. (.....Nuorodos numeris)

(..... kompetentinga įstaiga)

Patvirtina, kad

(Gamintojas):

(Gamintojo adresas):

atitinka Direktyvos 2005/64/EB IV priedo nuostatas.

Patikrinimas atliktas (data):

Patikrinimą atliko įstaiga (kompetentingos įstaigos pavadinimas ir adresas):

Ataskaitos numeris:

Certifikatas galioja iki (data)

Išduota (vieta)

..... (data)

(..... parašas)

Pridėta: Gamintojo rekomenduojamos strategijos pakartotinio panaudojimo, perdirbimo ir
atnaujinimo srityje apibūdinimas.

V PRIEDAS

SUDĖTINĖS DALYS, KURIOS LAIKOMOS NETINKAMOMIS PAKARTOTINAI NAUDOTI

1. Įvadas

Šiame priede aptiriamos M_1 ir N_1 kategorijoms priklausančių transporto priemonių sudėtinės dalys, kurių negalima pakartotinai naudoti konstruojant naujas transporto priemones.

2. Sudėtinių dalių sąrašas

- visos oro pagalvės ⁽¹⁾, įskaitant pagalves, pirotechninius sensorius, elektroninius valdymo blokus ir sensorius,
- automatinių ir neautomatinių saugos diržų komplektai, įskaitant austinius diržus, sagtis, plėtiklius, pirotechninius sensorius,
- sėdynės (tik tais atvejais, kai saugos diržai įtvirtinti ir (arba) oro pagalvės įmontuotos į sėdynę),
- vairavimo užraktai, veikiantys vairo ašies laikiklį,
- imobilizatoriai, įskaitant atsakiklius ir elektroninius valdymo blokus,
- išmetamųjų dujų valymo sistemos (pvz., kataliziniai konverteriai, dalelių filtrai),
- išmetamųjų dujų slopintuvai.

⁽¹⁾ Kai oro pagalvė įmontuojama į vairą – pats vairas.

VI PRIEDAS

DIREKTYVOS 70/156/EEB PAKEITIMAI

Direktyva 70/156/EEB iš dalies keičiama taip:

1) I priedas papildomas šiais punktais:

„15. PAKARTOTINIS PANAUDOJIMAS, PERDIRBIMAS ir ATNAUJINIMAS

15.1. Versija, kuriai priklauso pavyzdinė transporto priemonė:

15.2. Pavyzdinės transporto priemonės masė su kėbulu arba važiuoklės ir kabinos masė be kėbulo ir (arba) sukabinimo jungties, jeigu gamintojas neįmontuoja kėbulo ir (arba) sukabinimo jungties (įskaitant skysčius, įrankius, atsarginį ratą, jei jie montuojami) be vairuotojo:

15.3. Pavyzdinės transporto priemonės medžiagų masė

15.3.1. Medžiagos masė, į kurią atsižvelgiama prieš apdirbimą (##):

15.3.2. Medžiagos masė, į kurią atsižvelgiama išmontavimo metu (##):

15.3.3. Medžiagos masė, į kurią atsižvelgiama ne metalo liekanų apdirbimo metu, kai transporto priemonė laikoma tinkama perdirbti (##):

15.3.4. Medžiagos masė, į kurią atsižvelgiama ne metalo liekanų apdirbimo metu, kai transporto priemonė laikoma tinkama atnaujinti (##):

15.3.5. Medžiagų suskirstymas (##):

15.3.6. Pakartotinai naudoti arba perdirbti tinkamų medžiagų bendra masė:

15.3.7. Pakartotinai naudoti arba atnaujinti tinkamų medžiagų bendra masė:

15.4. Laipsniai

15.4.1. Perdirbimo laipsnis „R_{cyc}(%)“:

15.4.2. Atnaujinimo laipsnis „R_{cov}(%)“:

(##) Šios sąlygos apibrėžtos pagal ISO 22628: 2002 standartą.“;

2) IV priedo I dalis papildoma šiuo punktu:

„Dalykas	Direktyvos numeris	Oficialiojo leidinio nuoroda	Taikomumas									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59. Tinkamumas perdirbti	2005/64/EB	L 310, 2005 m. lapkričio 25 d., p. 10	X	—	—	X	—	—				“

3) XI priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 1 priedėlis papildomas šiuo punktu:

„Punktas	Dalykas	Direktyvos numeris	M ₁ ≤ 2 500 (¹) kg	M ₁ > 2 500 (¹) kg	M ₂	M ₃
59	Tinkamumas perdirbti	2005/64/EB*	N/A	N/A	—	—“

b) 2 priedėlis papildomas šiuo punktu:

„Punktas	Dalykas	Direktyvos numeris	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Tinkamumas perdirbti	2005/64/EB*	N/A	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—“

c) 3 priedėlis papildomas šiuo punktu:

„Punktas	Dalykas	Direktyvos numeris	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
59	Tinkamumas perdirbti	2005/64/EB*	—	—	N/A	—	—	—	—	—	—“

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2005/65/EB**2005 m. spalio 26 d.****dėl uostų apsaugos stiprinimo****(tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Dėl terorizmo atsirandantys pavojų saugumui keliantys incidentai yra viena iš didžiausių grėsmių demokratijai, laisvei ir taikai – svarbiausioms Europos Sąjungos vertybėms.
- (2) Žmonės, infrastruktūra ir įrenginiai uostuose turėtų būti apsaugoti nuo pavojų saugumui keliančių incidentų ir jų niokojančių padarinių. Tokia apsauga būtų naudinga transporto naudotojams, ekonomikai bei visai visuomenei.
- (3) 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba priėmė 2004 m. kovo 31 d. Reglamentą (EB) Nr. 725/2004 dėl laivų ir uosto įrenginių apsaugos stiprinimo ⁽⁴⁾. Tuo reglamentu įvestos jūrų apsaugos priemonės tėra dalis priemonių tinkamam apsaugos lygiui pasiekti visose su jūra susijusiose transporto grandyse, kadangi reglamento taikymo sritis apribojama apsaugos priemonėmis, taikomomis laivams ir tiesioginei laivo ir uosto sąveikai.

(4) Siekiant kiek įmanoma geriau apsaugoti jūrų ir uostų pramonę, turėtų būti įvestos uostų apsaugos priemonės, taikomos kiekvienam uostui susijusių valstybių narių apibrėžtose ribose, taip užtikrinant, kad apsaugos priemonėms, kurių imamasi taikant Reglamentą (EB) Nr. 725/2004, padės sustiprinta apsauga ir uosto veiklos srityse. Šios priemonės turėtų būti taikomos visiems uostams, kuriuose yra vienas arba daugiau uosto įrenginių, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 725/2004.

(5) Šioje direktyvoje nurodyto su apsauga susijusio tikslo turėtų būti siekiama patvirtinus atitinkamas priemones, nepažeidžiant valstybių narių nacionalinio saugumo taisyklių ir priemonių, kurių galima imtis vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties VI antraštine dalimi.

(6) Valstybės narės turėtų remtis išsamiais apsaugos vertinimais, kad nustatytų tiksliai uosto zonas, kurios apsaugą svarbu užtikrinti, ribas, taip pat įvairias priemones, reikalingas tinkamai uosto apsaugai užtikrinti. Tokios priemonės turėtų skirtis pagal apsaugos lygį, taikomą tam tikru metu ir atspindėti įvairių uosto zonų dalių rizikos apibūdinimo skirtumus.

(7) Valstybės narės turėtų patvirtinti uosto apsaugos planus, į kuriuos būtų įtrauktos uosto apsaugos vertinimo išvados. Kad apsaugos priemonės būtų veiksmingos, taip pat reikia aiškaus užduočių pasiskirstymo tarp visų dalyvaujančių šalių ir nuolatinių pratybų. Manoma, kad toks aiškus užduočių pasiskirstymas ir pratybos pagal uosto apsaugos planą labai padėtų prevencinių ir atkuriamųjų uosto apsaugos priemonių veiksmingumui.

(8) Ro ro tipo laivai yra ypač pažeidžiami esant pavojų saugumui keliantiems incidentams, ypač jeigu jais yra vežami keleiviai bei kroviniai. Remiantis rizikos įvertinimu turi būti imtasi tinkamų priemonių, užtikrinančių, kad automobiliai ir prekių vežimo transporto priemonės ro ro tipo laivuose, plaukiančiuose vidaus ir tarptautiniais maršrutais, nekeltų pavojaus laivui, jo keleiviams ir įgulai arba kroviniui. Priemonių turėtų būti imtasi taip, kad būtų kuo mažiau sutrikdyti darbai.

⁽¹⁾ OL C 120, 2005 5 20, p. 28.

⁽²⁾ OL C 43, 2005 2 18, p. 26.

⁽³⁾ 2005 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2005 m. spalio 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 129, 2004 4 29, p. 6.

- (9) Valstybės narės turėtų turėti galimybę įsteigti uosto apsaugos komitetus, kuriems būtų patikėta teikti praktines konsultacijas uostuose, kuriems taikoma ši direktyva.
- (10) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad visos susijusios šalys aiškiai pripažintų atsakomybę dėl uostų saugumo. Valstybės narės turėtų stebėti, kaip laikomasi apsaugos taisyklių, ir visiems savo uostams aiškiai nustatyti atsakingą instituciją, patvirtinti visų savo uostų apsaugos vertinimus ir planus, nustatyti apsaugos lygius ir prireikus apie juos pranešti bei užtikrinti, kad apie priemones būtų tinkamai pranešama, jos būtų gerai įgyvendinamos ir koordinuojamos.
- (11) Valstybės narės turėtų patvirtinti vertinimus bei planus ir stebėti, kaip jie įgyvendinami jų uostuose. Siekiant mažiau trikdyti uostų veiklą bei kuo mažesnės administracinės naštos kontrolės organams, Komisija turėtų stebėti, kaip įgyvendinama ši direktyva, kartu vykdydama tikrinimus, numatytus Reglamento (EB) Nr. 725/2004 9 straipsnio 4 dalyje.
- (12) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad uosto apsaugos ryšių centras taptų Komisijos ir valstybės narės informaciniu punktu. Jos turėtų pranešti Komisijai, kuriems uostams yra taikoma ši direktyva remiantis atliktais saugumo vertinimais.
- (13) Veiksmingas ir vienodas priemonių įgyvendinimas pagal šią apsaugos politiką iškelia svarbius jos finansavimo klausimus. Papildomų apsaugos priemonių finansavimas neturėtų sukelti konkurencijos iškraipymo. Komisija iki 2006 m. birželio 30 d. turėtų pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai tyrimų, susijusių su išlaidomis priemonėms, kurios buvo priimtose pagal šią direktyvą, išvadas, ypač siekiant nustatyti finansavimo pasidalijimą tarp valdžios institucijų, uosto administracijos ir operatorių.
- (14) Šioje direktyvoje yra gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje.
- (15) Šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimanamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽¹⁾.
- (16) Turėtų būti nustatyta šios direktyvos suderinimo procedūra siekiant atsižvelgti į tarptautinių dokumentų plėtojimą ir, atsižvelgiant į sukauptą patirtį, pritaikyti arba papildyti išsamias šios direktyvos priedų nuostatas, neišplečiant direktyvos taikymo srities.
- (17) Kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. tolydžiai įdiegti ir taikyti atitinkamas priemones jūrų transporto ir uostų politikos srityje, dėl šios direktyvos europinio masto būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti.
- (18) Kadangi ši direktyva skirta jūrų uostams, joje išdėstyti įpareigojimai neturėtų būti taikomi Austrijai, Čekijos Respublikai, Vengrijai, Liuksemburgui ir Slovakijai,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

1. Pagrindinis šios direktyvos tikslas – įdiegti Bendrijos priemones, kuriomis siekiama sustiprinti uostų apsaugą esant pavojų saugumui keliančių incidentų grėsmėi. Šia direktyva taip pat siekiama užtikrinti, kad sustiprinta uosto apsauga būtų naudinga apsaugos priemonėms, kurių imamasi taikant Reglamentą (EB) Nr. 725/2004.
2. 1 dalyje minimos priemonės susideda iš:
 - a) bendrų pagrindinių uosto apsaugos priemonių taisyklių;
 - b) šių taisyklių įgyvendinimo mechanizmų;
 - c) tinkamos atitikties priežiūros mechanizmų.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šioje direktyvoje nustatomos apsaugos priemonės, kurių reikia laikytis uostuose. Valstybės narės šios direktyvos nuostatas gali taikyti su uostu susijusioms zonoms.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2. Šioje direktyvoje nustatytos priemonės taikomos kiekvienam valstybės narės teritorijoje esančiam uostui, kuriame yra vienas arba daugiau uosto įrenginių, kuriems taikomas patvirtintas uosto įrenginių apsaugos planas pagal Reglamentą (EB) Nr. 725/2004. Ši direktyva netaikoma kariniams įrenginiams uostuose.

3. Vykdydamos šią direktyvą valstybės narės nustato kiekvieno uosto ribas, atitinkamai atsižvelgdamos į informaciją, gautą įvertinus uosto apsaugą.

4. Jeigu uosto įrenginio ribas pagal Reglamentą (EB) Nr. 725/2004 valstybė narė apibrėžė kaip faktiškai apimančias uostą, atitinkamoms Reglamento (EB) Nr. 725/2004 nuostatomis teikiama pirmenybė šios direktyvos nuostatų atžvilgiu.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

1. „uostas“ – tai bet kokia apibrėžta sausumos ir vandens zona su valstybės narės, kurioje yra uostas, nustatytomis ribomis, kurią sudaro įmonės ir įrenginiai, skirti palengvinti prekybines jūrų laivybos operacijas;
2. „laivo ir uosto sąveika“ – tai tarpusavio sąveika, kai laivas tiesiogiai ir betarpiškai dalyvauja atliekant veiksmus, susijusius su asmenų ar prekių judėjimu, arba laivui ar iš laivo uosto teikiamomis paslaugomis;
3. „uosto įrenginys“ – tai vieta, kur vyksta laivo ir uosto sąveika; šioms vietoms atitinkamai priskiriamos inkaraviečių, laukimo prieplaukų bei prieigų iš jūros zonos;
4. „uosto apsaugos centras“ – tai kiekvienos valstybės narės paskirtas organas ryšiui su Komisija ir kitomis valstybėmis narėmis palaikyti, kuris palengvina ir prižiūri šioje direktyvoje nustatytų uosto apsaugos priemonių taikymą bei teikia apie tai informaciją;
5. „uosto apsaugos institucija“ – tai institucija, atsakinga už apsaugos reikalus konkrečiame uoste.

4 straipsnis

Derinimas su priemonėmis, kurių imamasi taikant Reglamentą (EB) Nr. 725/2004

Valstybės narės užtikrina, kad šia direktyva įvedamos uostų apsaugos priemonės būtų glaudžiai derinamos su priemonėmis, kurių imamasi taikant Reglamentą (EB) Nr. 725/2004.

5 straipsnis

Uosto apsaugos institucija

1. Valstybės narės kiekviename uoste, kuriam taikoma ši direktyva, paskiria uosto apsaugos instituciją. Viena uosto apsaugos institucija gali būti paskirta daugiau nei vienam uostui.

2. Uosto apsaugos institucija yra atsakinga už uosto apsaugos planų, grindžiamų uosto apsaugos vertinimo rezultatais, parengimą ir įgyvendinimą.

3. Valstybės narės uosto apsaugos institucija gali paskirti „kompetentingą laivybos saugumo instituciją“, numatytą pagal Reglamentą (EB) Nr. 725/2004.

6 straipsnis

Uosto apsaugos vertinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad uosto apsaugos vertinimai būtų atlikti uostuose, kuriems taikoma ši direktyva. Atliekant šiuos vertinimus deramai atsižvelgiama į įvairių uosto dalių ir, kur atitinkama valstybės narės institucija laiko taikytina, gretimų zonų ypatumus, jeigu jos turi poveikį uosto saugumui, bei atsižvelgiama į jų ribose esančių uosto įrenginių vertinimą, atliktą taikant Reglamentą (EB) Nr. 725/2004.

2. Kiekvienas uosto apsaugos vertinimas atliekamas atsižvelgiant bent jau į išsamius I priede nustatytus reikalavimus.

3. Kaip nurodyta 11 straipsnyje, uosto apsaugos vertinimus gali atlikti pripažinta apsaugos organizacija.

4. Uosto apsaugos vertinimus patvirtina valstybė narė.

7 straipsnis

Uosto apsaugos planas

1. Atsižvelgiant į uosto apsaugos vertinimo rezultatus, valstybės narės užtikrina, kad būtų parengti, palaikomi ir atnaujinami uosto apsaugos planai. Uosto apsaugos planuose tinkamai atsižvelgiama į įvairių uosto dalių ypatumus ir integruojami jų ribose esantys uosto įrenginių apsaugos planai, nustatyti taikant Reglamentą (EB) Nr. 725/2004.

2. Kiekvienam skirtingam apsaugos lygiui, nurodytam 8 straipsnyje, uosto apsaugos planuose turi būti nustatyta:

- a) procedūros, kurių reikia laikytis;
- b) priemonės, kurios turi būti taikomos;
- c) veiksmai, kurių turi būti imamasi.

3. Kiekviename uosto apsaugos plane atsižvelgiama bent jau į išsamius šios direktyvos II priede nustatytus reikalavimus. Tam tikrais atvejais ir atitinkamu mastu uosto apsaugos planas apima apsaugos priemones, kurios turi būti taikomos keleiviams ir transporto priemonėms, išvykstantiems jūrų laivais, kurie veža keleivius ir transporto priemones. Tarptautinių jūrų transporto paslaugų atveju susijusios valstybės narės bendradarbiauja vertinant uosto saugumą.

4. Uosto apsaugos planus gali parengti pripažinta apsaugos organizacija, kaip nurodyta 11 straipsnyje.

5. Uosto apsaugos planus atitinkama valstybė narė patvirtina prieš jų įgyvendinimą.

6. Valstybės narės užtikrina, kad uosto apsaugos planų įgyvendinimas būtų stebimas. Stebėseną turi būti suderinta su kita uoste vykdoma kontrolės veikla.

7. Valstybės narės užtikrina, kad būtų atliekamos tinkamos pratybos, atsižvelgiant į III priede išvardytus pagrindinius apsaugos mokymų pratybų reikalavimus.

8 straipsnis

Apsaugos lygiai

1. Valstybės narės įdiegia apsaugos lygių sistemą uostuose ar uostų dalyse.

2. Nustatomi 3 apsaugos lygiai, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 725/2004:

- 1 apsaugos lygis – tai lygis, kai visą laiką yra palaikomos atitinkamos minimalios apsaugos priemonės,
- 2 apsaugos lygis – tai lygis, kai tam tikrą laiką yra palaikomos atitinkamos papildomos apsaugos priemonės, esant padidintam pavojui dėl pavojų saugumui keliančio incidento,
- 3 apsaugos lygis – tai lygis, kai ribotą laiką yra palaikomos papildomos ypatingosios apsaugos priemonės, kai pavojų saugumui keliantis incidentas tikėtinas arba yra neišvengiamas, net jei ir būtų neįmanoma nustatyti konkretaus taikinio.

3. Valstybės narės nustato apsaugos lygius, taikomus kiekviename uoste ar uosto dalyje. Esant bet kuriam apsaugos lygiui, valstybė narė gali nuspręsti, kad, atsižvelgiant į uosto apsaugos vertinimo rezultatus, įvairiose uosto dalyse reikia įgyvendinti skirtingas apsaugos priemones.

4. Valstybės narės atitinkamam asmeniui ar asmenims praneša apie kiekviename uoste ar uosto dalyje galiojančius apsaugos lygius ir apie bet kokius jų pakeitimus.

9 straipsnis

Uosto apsaugos pareigūnas

1. Atitinkama valstybė narė patvirtina kiekvieno uosto, kuriam taikoma ši direktyva, apsaugos pareigūną. Kiekvienas uostas, kur praktiškai įmanoma, turi atskirą uosto apsaugos pareigūną, tačiau, jei tinkama, keli uostai gali turėti bendrą apsaugos pareigūną.

2. Uosto apsaugos pareigūnai atlieka ryšių centro vaidmenį uosto apsaugos klausimais.

3. Kai uosto apsaugos pareigūnas yra ne tas pats asmuo kaip uosto įrenginių apsaugos pareigūnas (-ai) pagal Reglamentą (EB) Nr. 725/2004, užtikrinamas glaudus jų bendradarbiavimas.

10 straipsnis

Peržiūra

1. Valstybės narės užtikrina, kad uosto apsaugos vertinimai ir uosto apsaugos planai būtų peržiūrimi, kai tai reikalinga. Jie peržiūrimi ne rečiau kaip kartą per penkerius metus.

2. Peržiūros tikslas – kaip nustatyta atitinkamai 6 ar 7 straipsnyje.

15 straipsnis

11 straipsnis

Pripažinta apsaugos organizacija

Valstybės narės gali paskirti pripažintas apsaugos organizacijas šioje direktyvoje nurodytiems tikslams. Pripažintos apsaugos organizacijos atitinka IV priede nurodytas sąlygas.

12 straipsnis

Uosto apsaugos ryšių centras

Valstybės narės uosto apsaugos reikalams paskiria ryšių centrą. Uosto apsaugos reikalams valstybės narės gali paskirti ryšių centrą, paskirtą pagal Reglamentą (EB) Nr. 725/2004. Uosto apsaugos ryšių centras pateikia Komisijai su šia direktyva susijusių uostų sąrašą ir informuoja ją apie bet kokius jo pakeitimus.

13 straipsnis

Igyvendinimo ir atitikties tikrinimas

1. Valstybės narės sukuria sistemą, užtikrinančią tinkamą nuolatinę uosto apsaugos planų ir jų įgyvendinimo priežiūrą.

2. Komisija, bendradarbiaudama su 12 straipsnyje minimais ryšių centrais, stebi, kaip valstybės narės įgyvendina šią direktyvą.

3. Ši stebėseną vykdoma kartu atliekant tikrinimus, numatytus Reglamento (EB) Nr. 725/2004 9 straipsnio 4 dalyje.

14 straipsnis

Pritaikymai

I - IV priedai gali būti iš dalies keičiami 15 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, neišplečiant šios direktyvos taikymo srities.

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas Reglamentu (EB) Nr. 725/2004.

2. Kai nuoroda daroma į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra vienas mėnuo.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

16 straipsnis

Konfidencialumas ir informacijos skleidimas

1. Taikant šią direktyvą, Komisija, vadovaudamasi Sprendimu 2001/844/EB, EAPB, Euratomas ⁽¹⁾, imasi visų priemonių išlaptintai informacijai, su kuria ji gali susipažinti arba kurią jai pateikia valstybės narės, apsaugoti.

Valstybės narės imasi lygiaverčių priemonių pagal atitinkamus nacionalinės teisės aktus.

2. Visi darbuotojai, atliekantys saugumo patikrinimus arba dirbantys su išlaptinta informacija, kuri siejasi su šia direktyva, praeina atitinkamo saugumo lygio patikrinimą, kurį atlieka valstybė narė, kurios pilietybę turi atitinkamas asmuo.

17 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytos veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios sankcijos už nacionalinių nuostatų, priimtų pagal šią direktyvą, pažeidimus.

⁽¹⁾ OL L 317, 2001 12 3, p. 1. Sprendimas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Sprendimu 2005/94/EB, Euratomas (OL L 31, 2005 2 4, p. 66).

18 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2007 m. birželio 15 d. įgyvendina šią direktyvą. Jos nedelsdamos apie tai praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimamų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

19 straipsnis

Vertinimo ataskaita

Iki 2008 m. gruodžio 15 d. ir vėliau kas penkerius metus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia vertinimo ataskaitą, grindžiamą, *inter alia*, pagal 13 straipsnį gautą informaciją. Ataskaitoje Komisija analizuoja, kaip valstybės

narės laikosi šios direktyvos ir ar veiksmingos yra taikytos priemonės. Jei būtina, ji teikia pasiūlymus dėl papildomų priemonių.

20 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

21 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms, kurios turi uostus, kaip nurodyta 2 straipsnio 2 dalyje.

Priimta Strasbūre, 2005 m. spalio 26 d..

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. ALEXANDER

I PRIEDAS

UOSTO APSAUGOS VERTINIMAS

Uosto apsaugos vertinimas yra uosto apsaugos plano parengimo ir jo įgyvendinimo pagrindas. Į uosto apsaugos vertinimą įeina bent:

- svarbaus turto ir infrastruktūros, kurią svarbu saugoti, nurodymas ir vertinimas,
- galimos grėsmės turtui bei infrastruktūrai ir grėsmės tikimybės nustatymas norint numatyti apsaugos priemonės ir nustatyti jų prioritetus,
- atsakomųjų priemonių ir procedūrinių pakeitimų bei jų veiksmingumo mažinant pažeidžiamumą nurodymas, parinkimas ir prioritetų nustatymas, ir
- infrastruktūros, politikos ir procedūrų trūkumų, įskaitant žmogiškuosius veiksnius, įvardijimas.

Šiuo tikslu vertinimas taikomas bent:

- nustatyti visas uosto apsaugai svarbias zonas, taip pat uosto ribas. Šiai kategorijai taip pat priklauso uosto įrenginiai, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 725/2004 ir kurių rizikos vertinimas laikomas pagrindu,
- nustatyti apsaugos probleminius klausimus, kylančius dėl uosto įrenginių ir kitų uosto apsaugos priemonių sąveikos,
- nustatyti, kuriems uosto darbuotojams turi būti atliktas jų praeities ir (arba) saugumo patikrinimas dėl jų veiklos didelės rizikos zonoje,
- jei naudinga, suskirstyti uostą pagal pavojų saugumui keliančių incidentų tikimybę. Zonos vertinamos atsižvelgiant ne tik į jų tiesioginę galimybę tapti potencialiais taikiniais, bet ir į jų galimybę tapti „pereinamosiomis“ zonomis, kai taikomasi į aplinkines zonas,
- nustatyti kintantį pavojų, pvz., susijusį su sezoniškumu,
- nustatyti kiekvienos zonos dalies ypatumus, t. y. vietą, prieigą, elektros tiekimą, komunikacijų sistemą, savininkus ir naudotojus bei kitus apsaugai svarbius elementus,
- nustatyti galimus grėsmės uostui scenarijus. Visas uostas ar konkrečios jo infrastruktūros dalys, kroviniai, bagažas, žmonės arba transporto įranga uoste gali būti tiesioginiu identifiкуotos grėsmės taikiniu,
- nustatyti tikslus grėsmės scenarijaus padarinius. Padariniai gali daryti įtaką vienai arba daugiau zonos dalių. Turi būti nustatyti tiek tiesioginiai, tiek netiesioginiai padariniai. Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas žmonių aukų rizikai,
- nustatyti pavojų saugumui keliančio incidento papildomų pasekmių galimybę,

- nustatyti kiekvienos zonos dalies pažeidžiamumą,
- nustatyti visus organizacinius aspektus, svarbius visai uosto apsaugai, įskaitant su apsauga susijusių institucijų skyrius, egzistuojančias taisykles ir procedūras,
- nustatyti visų pirma uosto apsaugos, susijusios su organizaciniais, įstatymų leidžiamaisiais ir procedūriniais aspektais, pažeidžiamumą.
- nustatyti priemones, procedūras ir veiksmus, kurių tikslas yra sumažinti kritinį pažeidžiamumą. Ypatingas dėmesys turi būti skiriamas priėjimo kontrolės arba apribojimams visame uoste arba konkrečiose uosto dalyse, įskaitant keleivių, uosto arba kitų darbuotojų, lankytojų ir laivų įgulų tapatybių nustatymą, zonų arba veiklos stebėjimo reikalavimų, krovinių ir bagažo kontrolės reikalingumui ir būdai. Priemonės, procedūros ir veiksmai turi būti suderinti su suvokta grėsme, kuri įvairiose zonose gali būti skirtinga,
- nustatyti, kaip turi būti sustiprintos priemonės, procedūros ar veiksmai, esant padidintos apsaugos lygiui,
- nustatyti specialius reikalavimus išskylančių saugumo klausimų, pavyzdžiui, „įtartinų“ krovinių, bagažo, laivo bunkerio, atsargų arba asmenų, nežinomų paketų, žinomų pavojų (pvz., bombų), sprendimui. Šiuose reikalavimuose turi būti analizuojamos pageidaujamos sąlygos pašalinti pavojų kai su juo susiduriama arba perkėlus jį į saugią zoną,
- nustatyti priemones, procedūras ir veiksmus, kurių tikslas – apriboti ir sušvelninti padarinius,
- nustatyti užduočių pasidalijimą, kuris leistų tinkamai ir teisingai įgyvendinti nustatytas priemones, procedūras ir veiksmus,
- tam tikrais atvejais ypač daug dėmesio skirti sąsajai su kitais apsaugos planais (pvz., uosto įrenginių apsaugos planais) ir kitomis egzistuojančiomis apsaugos priemonėmis. Taip pat dėmesys turi būti skiriamas sąsajai su kitais reagavimo planais (pvz., reagavimo į naftos išsiliejimą planu, uosto ypatingų situacijų planu, medicininės intervencijos planu, branduolinės nelaimės planu ir t. t.),
- nustatyti ryšių reikalavimus priemonių ir procedūrų įgyvendinimui,
- ypač daug dėmesio skirti priemonėms, skirtoms įslaptintai apsaugos informacijai apsaugoti nuo atskleidimo,
- nustatyti reikalavimus gauti informaciją susipažinimo tikslais tiems, kurie yra tiesiogiai susiję, ir tam tikrais atvejais – plačiajai visuomenei.

II PRIEDAS

UOSTO APSAUGOS PLANAS

Uosto apsaugos planas nustato uosto apsaugos tvarką. Jis grindžiamas uosto apsaugos vertinimo išvadomis. Jame aiškiai nustatytos išsamios priemonės. Jame yra kontrolės mechanizmas, kurį naudojant tam tikrais atvejais yra imamasi atitinkamų pataisomųjų priemonių.

Uosto apsaugos planas turi būti grindžiamas šiais bendraisiais principais:

- apibrėžiamos visos uosto apsaugai svarbios zonos. Atsižvelgiant į uosto apsaugos vertinimą, priemonės, procedūros ir veiksmai įvairiose zonos dalyse gali skirtis. Iš tiesų, kai kurioms zonos dalims gali būti reikalingos griežtesnės prevencijos priemonės. Ypač daug dėmesio turi būti skiriama zonų dalių sąveikoms, kaip nustatyta uosto apsaugos vertinime,
- užtikrinamas apsaugos priemonių, skirtų zonoms su skirtingomis apsaugos charakteristikomis, suderinimas,
- jei būtina, numatomos skirtingos priemonės ir skirtingoms uosto dalims, keičiant apsaugos lygius, ir specifinėms žinioms,
- nustatyti organizacinę struktūrą, palaikančią uosto apsaugos stiprinimą.

Remiantis bendraisiais principais uosto apsaugos plane šiose srityse priskiriamos užduotys ir apibrėžiami darbo planai:

- prieigos reikalavimai. Kai kurioms zonoms reikalavimai įsigalios tik tuomet, kai apsaugos lygiai bus didesni už minimalią ribą. Visi reikalavimai ir ribos turi būti visiškai įtraukti į uosto apsaugos planą,
- tapatybės dokumentų, bagažo ir krovinių kontrolės reikalavimai. Reikalavimai gali būti taikomi arba netaikomi zonos dalims; reikalavimai gali būti pilnai arba nepilnai taikomi skirtingoms zonos dalims. Asmenys, atvykstantys į zonos dalis arba jose esantys, gali būti tikrinami. Uosto apsaugos plane atitinkamai atsižvelgiama į uosto apsaugos vertinimo, kuris naudojamas kaip priemonė kiekvienos zonos dalies apsaugos reikalavimams ir kiekvienam apsaugos lygiui nustatyti, išvadas. Parengus tapatybės pažymėjimus, skirtus uosto apsaugos tikslams, turi būti nustatyta aiški tokių dokumentų išdavimo, naudojimo ir kontroliavimo bei grąžinimo procedūra. Tokiose procedūrose turi būti atsižvelgta į tam tikrų uostais besinaudojančių grupių savitumus ir leidžiamos tam skirtos priemonės, kad būtų apribotas prieigos kontroliavimo reikalavimų neigiamas poveikis. Šioms kategorijoms turi priklausyti bent jau jūrininkai, įstaigų pareigūnai, reguliariai uoste dirbantys arba jame apsilankantys žmonės, uoste gyvenantys žmonės ir žmonės kartais dirbantys uoste arba jame apsilankantys,
- ryšiai su krovinių kontrolės, bagažo ir keleivių kontrolės institucijomis. Jei būtina, planas numato šių institucijų informacijos ir patikrinimo sistemų susiejimą, įskaitant ir galimas patikrinimo prieš atvykimą sistemas,
- procedūros ir priemonės tvarkymuisi su įtartinais krovinių, bagažu, laivo bunkeriu, atsargomis ir asmenimis, įskaitant saugių zonų nustatymą; taip pat kitiems apsaugos reikalams ir uosto apsaugos pažeidimams,
- zonų dalių arba veiklos jose stebėjimo reikalavimas. Iš uosto apsaugos vertinimo sprendžiama apie techninių sprendimų poreikius ir pačius sprendimus,

- ženklintas. Zonos, kurioms keliami reikalavimai dėl prieigos ir (arba) kontrolės, turi būti tinkamai paženklintos. Kontrolės ir prieigos reikalavimuose turi būti atitinkamai atsižvelgiama į visą atitinkamą esamą teisę ir patirtį. Veiklos stebėjimas turi būti atitinkamai pažymėtas, jeigu to reikalauja nacionaliniai teisės aktai,
 - informacija ir apsaugos patikrinimas. Visa svarbi saugumo informacija turi būti tinkamai pateikta pagal į planą įtrauktus saugumo patikrinimo standartus. Atsižvelgiant į kai kurios informacijos konfidencialumą, informacijos pateikimas grindžiamas susipažinimo tikslais, bet jeigu būtina, joje bus procedūros, reikalingos informacijos pateikimui plačiai visuomenei. Apsaugos patikrinimo standartai sudaro plano dalį, o jų tikslas – apsaugoti įslaptintą apsaugos informaciją nuo nesankcionuoto atskleidimo,
 - pranešimas apie su apsauga susijusius įvykius. Siekiant užtikrinti greitą reagavimą, uosto apsaugos plane turi būti nustatyti aiškūs pranešimo apie visus su pavojų saugumui keliančiais incidentais susijusius įvykius uosto apsaugos pareigūnui ir (arba) uosto apsaugos institucijai reikalavimai,
 - integravimas į kitus prevencinius planus arba veiklą. Plane turi būti konkrečiai atspindėtas integravimas į kitą uoste vykdomą prevencijos ir kontrolės veiklą,
 - integravimas į kitus reagavimo planus ir (arba) kitų konkrečių reagavimo priemonių, procedūrų ir veiksmų įtraukimas. Plane turi būti detalizuojama sąveika ir derinimas su kitais reagavimo ir ypatingų situacijų planais. Jeigu būtina, konfliktai turi būti išspręsti, trūkumai pašalinti,
 - mokymų ir pratybų reikalavimai,
 - uoste veikianti uosto apsaugos organizacija ir darbo procedūros. Uosto apsaugos plane išsamiai apibūdinama uosto apsaugos organizacija, jos užduočių pasidalijimas ir darbo procedūros. Tam tikrais atvejais jame taip pat išsamiai nurodomi koordinavimo su uosto įrenginių ir laivų apsaugos pareigūnais veiksmai. Jame apibrėžiamos uosto apsaugos komiteto, jei toks yra, užduotys,
 - uosto apsaugos plano pritaikymo ir atnaujinimo procedūros.
-

III PRIEDAS

PAGRINDINIAI REIKALAVIMAI APSAUGOS MOKYMŲ PRATYBOMS

Įvairios mokymų pratybos, kuriose gali dalyvauti uosto įrenginio apsaugos pareigūnai drauge su valstybių narių atitinkamomis institucijomis, kompanijų apsaugos pareigūnai arba laivų apsaugos pareigūnai, jei įmanoma, turi būti rengiamos ne rečiau kaip kartą per kalendorinius metus ne ilgesniais kaip 18 mėnesių intervalais tarp mokymų pratybų. Prašymai dėl kompanijų apsaugos pareigūnų ar laivų apsaugos pareigūnų dalyvavimo bendrose mokymų pratybose turi būti pateikiami atsižvelgiant į poveikį laivo apsaugai ir darbui. Šių mokymų pratybų metu turėtų būti tikrinami ryšiai, koordinavimas, turimi ištekliai ir reakcija. Šios mokymų pratybos gali būti:

- 1) visuotinės arba rengiamos realiomis sąlygomis;
 - 2) pratybos su treniruokliais arba seminaras; arba
 - 3) derinamos su kitomis pratybomis, pavyzdžiui, avarinio reagavimo arba kitos uosto valstybės pratybomis.
-

IV PRIEDAS

SĄLYGOS, KURIAS TURI ATITIKTI PRIPAŽINTA APSAUGOS ORGANIZACIJA

Pripažinta apsaugos organizacija turi gebėti įrodyti, kad:

- 1) turi specialių žinių apie svarbius apsaugos aspektus;
- 2) turi reikiamų žinių apie uostų operacijas, įskaitant žinias apie uostų projektavimą ir konstrukcijas;
- 3) turi reikiamų žinių apie kitas apsaugai svarbias operacijas, kurios gali paveikti uosto apsaugą;
- 4) geba vertinti tikėtiną uosto saugos riziką;
- 5) geba palaikyti ir stiprinti savo darbuotojų kompetenciją;
- 6) geba stebėti, ar nemažėja jų personalo patikimumas;
- 7) geba taikyti reikiamas priemones, kad nebūtų be leidimo atskleidžiama įslaptinta informacija ir ja nebūtų naudojama;
- 8) išmano susijusius nacionalinės ir tarptautinės teisės aktus bei apsaugos reikalavimus;
- 9) turi žinių apie dabartinius pavojus saugumui ir jų tendencijas;
- 10) geba atpažinti ir rasti ginklus, pavojingas medžiagas ir prietaisus;
- 11) geba objektyviai atpažinti asmenų, galinčių kelti grėsmę saugumui, požymius ir elgseną;
- 12) išmano apsaugą užtikrinančių priemonių įveikimo būdus;
- 13) išmano apsaugos ir stebėjimo įrangą bei sistemas ir jų veikimo ribas.

Pripažintai apsaugos organizacijai, kuri atliko uosto apsaugos vertinimą arba tokio vertinimo peržiūrą vienam uostui, neleidžiama tam pačiam uostui rengti arba peržiūrėti uosto apsaugos plano.
